Polku316

– opetuksia10 -12 –vuotiaille

syksy 1

JOHDANTO

Varhaisnuorilla on oikeus oppia tuntemaan Jeesus, ja meidän tehtävämme aikuisina on tukea, ohjata ja opettaa varkkeja tällä matkalla. Parhaiten tämä kasvatustyö onnistuu perheiden ja seurakuntien hyvässä yhteistyössä. Tämä opetusmateriaali on tarkoitettu seurakunnille apuvälineeksi sekä opettamiseen että perheiden kasvatustyön tukemiseen.

Materiaali jäsentyy Polku316 –kristillisen kasvatuksen ohjelman oppimistavoitteiden mukaisiksi kokonaisuuksiksi eli moduuleiksi. Jokaisen oppimistavoitemoduulin alussa on opettajaa varten laadittu tiivistelmä sisällöstä sekä ideoita tulevien viikkojen lauluihin. Moduulin johdannosta löytyy myös kirjepohja, jota täydentämällä osallistujien vanhemmille voidaan kertoa tulevien viikkojen tavoitteista ja toiminnasta.

Jokainen opetus sisältää sanallisen opetuksen lisäksi muistojakeen, havainnollistamisidean sekä ideoita oppimista tukevista toiminnallisista, elämyksellisistä, luovista ja yhteisöllisistä aktiviteeteista.

- Suomen Vapaakirkon kristillisen kasvatuksen työryhmä

SISÄLTÖ

Jumalan lapsi – johdanto 3
1. Syntiinlankeemus. 5
2. Pelastussuunnitelma, osa 1: Vanha testamentti 8
3. Pelastussuunnitelma, osa 2: Jeesus 10
4. Voin tulla uskoon 12
5. Voin olla varma uskostani 14
6. Kiitän Jumalaa pelastuksesta 16
Aito ihminen – johdanto 18
1. Vieraassa ympäristössä Jumalan asialla: kertomus Danielista 19
2. Vaikeassa tilanteessa Jumalan asialla: kertomus Esteristä 21
3. Nuoruudesta saakka Jumalan sanansaattajana: kertomus Jeremiasta 23
4. Tuomaroimassa Israelin kansaa: kertomus Deborasta 25
5. Kokeneemmalta oppimassa: kertomus Timoteuksesta 27
6. Anteliaasti toisia palvelemassa: kertomus Lyydiasta 29
Tehtäväänsä toteuttava – johdanto 31
1. Miksi lähteä liikkeelle: kertomus Aabrahamista 32
2. Miksi lähteä liikkeelle: Jeesus antoi tehtävän 34
3. Evankeliumin voi kertoa monin tavoin 36
4. Lähetystyö on sanoja ja tekoja 38
5. Kuka voi lähteä kertomaan Jeesuksesta? 40
6. Missä lähetystyötä tehdään? 42

JUMALAN LAPSI
OPETTAJALLE

Ikäkauden (10-12) tavoite: "Jeesus kuoli puolestani"
Moduulin tavoite: Jeesus kuoli puolestani.

- tunnen Raamatun suuren kertomuksen Jeesuksesta, Pelastajasta
- voin tulla uskoon ja kasvaa uskossani

Moduulin sisältö

1. Syntiinlankeemus.....5
2. Pelastussuunnitelma, osa 1: Vanha testamentti 8
3. Pelastussuunnitelma, osa 2: Jeesus 10
4. Voin tulla uskoon 12
5. Voin olla varma uskostani 14
6. Kiitän Jumalaa pelastuksesta 16

Teemalaulut:
Armo riittää. Petrus Ahonen: albumi Armo: 2012.
Olet Jumala. Suhe Live: 2016.

Havainnollistaminen koko syyskauden ajalle:
Koko syksyn aikana kerrotut Raamatun kertomukset sijoitetaan aikajanalle, jotta ne jäsentyvät suhteessa toisiinsa ja suhteessa muuhun maailmanhistoriaan. Aikajana alkaa syntiinlankeemuksesta, joka tapahtuu "alussa". Ensimmäinen varsinainen vuosiluku janalla on 2000 eKr, oppimistavoitteessa "tehtäväänsä toteuttava." Aikajana päättyy 70-luvulle jKr. Tämä kannattaa ottaa huomioon, jos ei tahdo kesken kauden laajentaa aikajanaa.

Jos mahdollista, ota selville, mitä sisältöjä ryhmäsi varkit opiskelevat historiassa, ja sijoita ne osaksi aikajanaa.

KOTIIN
Koti on paras paikka oivalluksille ja ihmettelylle. Toivomme, että varkeille jää opetuksista mieleen jotakin, mitä voi vanhempien kanssa pohtia enemmänkin. Haluamme tukea tällaista perheen yhteistä keskustelua ja yhdessä tekemistä kertomalla etukäteen, mitä tulemme opettamaan sekä antamalla ideoita tekemisiin ja jutteluun.

Seuraavan kuuden viikon oppimistavoite on "Jumalan lapsi". Käymme läpi Raamatun kertoman pelastussuunnitelman syntiinlankeemuksesta Jeesukseen.

Opetusten aiheet menevät seuraavasti:
1. Syntiinlankeemus
2. Pelastussuunnitelma, osa 1: Vanha testamentti
3. Pelastussuunnitelma, osa 2: Jeesus
4. Voin tulla uskoon
5. Voin olla varma uskostani
6. Kiitän Jumalaa pelastuksesta

Tehdään kotona
Opetus 1: Luetaan yhdessä ensimmäisen Mooseksen kirjan kolme ensimmäistä lukua. Jokainen saa kertoa yhden kysymyksen, joka tekstistä nousee mieleen. Pohditaan vastauksia toistemme kysymyksiin.
Opetus 2: Muistellaan yhdessä Raamatussa olevia Jumalan lupauksia. Jutellaan siitä, miten ne ovat toteutuneet elämässämme.

Opetus 3: Luetaan yhdessä roomalaiskirjeen kahdeksas luku. Jutellaan: Mitä ymmärsimme tekstistä? Mikä kohta siinä oli hankala?
Opetus 4: Jutellaan. Miten meidän perheemme vahvistuu uskossa?
Opetus 5: Jutellaan. Milloin itse kunkin on ollut helppoa luottaa Jumalaan? Onko se joskus ollut vaikeaa?
Opetus 6: Kiitetään yhdessä Jumalaa siitä, että Hän on Pelastaja.

Kalenteriin

- mahdolliset retket
- seurakunnan juhlat ja perhejumalanpalvelukset
- lomaviikot

Opetus 1 - Syntiinlankeemus

Raamatunkohdat: 1. Mooses 3.

Muistojae: ”Kaikki ovat samassa asemassa, sillä kaikki ovat tehneet syntiä ja ovat vailla Jumalan kirkkautta mutta saavat hänen armostaan lahjaksi vanhurskauden, koska Kristus Jeesus on lunastanut heidät vapaiksi.” Room. 3:22-24

Oppimistavoitteet

- tunnen kertomuksen syntiinlankeemuksesta
- pohdin, miten synti näkyy maailmassa ja ympäristössä
- ymmärrän Jumalan tahtovan pelastaa ihmiset synnistä ja sen seurauksista

Havainnollistaminen

Tyhjä aikajana, jota tullaan täydentämään koko kauden ajan. (tai askarrellaan kyseinen jana.) Sijoitetaan luominen ja syntiinlankeemus janan alkuun.

Sanallinen opetus

1. Kertomus syntiinlankeemuksesta

(Voidaan toteuttaa kyselemällä varkeilta, mitä he muistavat kyseisestä Raamatun tekstistä.)

Alussa Jumala loi kaiken – maailman, kasvit, eläimet ja ihmiset. Ihminen oli saanut tehtäväkseen viljellä ja varjella maailmaa, ottaa maan haltuun ja vallita kaikkea elävää. Maailmassa kaikki oli hyvin: luonnolla ei ollut hätää, ihmiset rakastivat toisiaan ja Jumala itse kävi ihmisten luona vierailemassa ja juttelemassa heidän kanssaan.

Syntiinlankeemuksessa kaikki muuttui. Käärmeeksi naamioitunut sielunvihollinen tuli Eevan luo ja alkoi kyseenalaistaa Jumalan antamia ohjeita: ”Onko Jumala todella sanonut, ettette saa syödä mistään paratiisin puusta?” Eeva korjasi käärmettä kertoen, että Jumala oli kieltänyt vain yhdestä puusta syömisen, senkin siksi, että ihmiset eivät kuolisi. Käärme jatkoi: ” Ei, ette te kuole. Mutta Jumala tietää, että niin pian kuin te syötte siitä, teidän silmänne avautuvat ja teistä tulee Jumalan kaltaisia, niin että tiedätte kaiken, sekä hyvän että pahan.”

Siihen mennessä ihmiset olivat kokeneet vain hyvää. He olivat eläneet kaikin tavoin täydellisessä maailmassa, jossa ei ollut pahoja asioita. Nyt oli tarjolla jotakin uutta: hyvää ja pahaa. Eeva otti puusta hedelmän ja maistoi sitä, ja tarjosi Adamillekin, joka otti ja söi myös. Samassa he huomasivat jotakin uutta: he olivat alasti. Ensimmäistä kertaa heitä alkoi hävettää, ja he tekivät lehdistä vaatteet itselleen.

Illan tullen ihmiset kuulivat Jumalan etsivän heitä puutarhasta. Tällä kerralla he eivät menneet Jumalan luokse, vaan piiloutuivat Häneltä. Jumala etsi ihmisiä, ja lopulta löysikin heidät. Jumalan kysyessä, mitä oli tapahtunut, ihmiset alkoivat riidellä ja syytellä: Adam syytti Eevaa hedelmän syömisestä, Eeva puolestaan käärmettä.

Jumala kertoi, mitä tästä seuraisi: Käärme, sielunvihollinen, olisi kirottu, ja jonakin päivänä Eevan jälkeläinen murskaisi käärmeen pään ja voittaisi sen lopullisesti. Myös ihmisten elämä muuttuisi: synnyttämisestä tulisi tuskallista ja vaikeaa, ja jokapäiväinen ruoka pitäisi kasvattaa vaivalloisesti kirotussa maassa, jossa kasvaisi ohdaketta ja muuta rikkaa hyvän ruoan sijasta. Ihminen joutuisi lähtemään paratiisista.

2. Synnin seuraukset

Synnin seurauksena kaikki maailmassa muuttui. Ihmisen suhde Jumalaan oli särkynyt. Jumala ei enää voinut viettää ihmisen kanssa aikaa samoin kuin alussa, vaan synti erotti ihmisen Jumalasta.

Ihmisten väliset suhteet muuttuivat. Toisen syyttely ja riiteleminen olivat tulleet osaksi elämää. Ihmisen jokapäiväinen elämä muuttui. Tavallisesta elämästä: ruoan hankinnasta ja perheen perustamisesta, oli tullut vaivalloisia ja raskaita tehtäviä.

3. Jokainen ihminen tekee syntiä

Jokainen ihminen tekee syntiä. Syntiinlankeemus toi synnin osaksi maailmaa, eikä kukaan voi välttyä siltä. Me emme päädy hedelmäpuun alle syömään mitään kiellettyä, mutta jotakin muuta Jumalan antamaa hyvän elämän ohjetta rikomme varmasti jossakin vaiheessa. Emme siis voi syytellä toisia siitä, että elämä on kurjaa heidän syntiensä takia: olemme itsekin toimineet väärin.

Joudumme myös elämään synnin seurausten kanssa: ihmissuhteissa on hankaluuksia ja jokapäiväisessä elämässä tulee kaikenlaisia valkeuksia. Saattaa olla, että joku keskittyy vain näihin synnin seurauksiin miettien, miksi Jumala teki maailmasta näin kurjan. Se ei kuitenkaan ole totta: Jumala loi maailmasta hyvän, ja synti muutti maailmaa. Sitä paitsi, elämän hankaluudet eivät ole suurin ongelma, vaan se, että syntisinä emme pääse Jumalan luo ilman apua.

3. Lupaus Pelastajasta

Heti syntiinlankeemuksen jälkeen Jumala lupasi korjata lopulta tilanteen: Hän lupasi, että käärme, sielunvihollinen, voitetaan. Tässä lupauksessa ei puhuta Jeesuksesta nimeltä, mutta me tiedämme, että Hän oli Jumalan suunnittelema Pelastaja.

Toiminnallisuus

Osa 1. Pelataan tutustumisleikkinä ”minulla on/ minä pidän” –hedelmäsalaattia. Asetutaan piiriin, yksi pelaaja piirin keskelle. Keskellä olija kertoo yhden asian itsestään, aloittaen lauseensa sanoilla ”minulla on” tai ”minä pidän”. Ne pelaajat, joihin sama lause pätee, nousevat ylös ja vaihtavat paikkoja. Keskellä olija pyrkii pääsemään vapautuneelle paikalle niin, että joku toinen jää keskelle kertomaan jotakin itsestään.

Osa 2. Kokeillaan kierroksen verran samaa peliä ilman sääntöjä: toisten liikkumista saa hankaloittaa, pelaaja voi varata piiristä useamman paikan/istua useammalle tuolille, liikkua voikin riippumatta siitä, onko keskeltä sanottu jotain tai päteekö se itseen jne. Kierroksen jälkeen jutellaan: miten säännötön peli toimi? Oliko se mielekästä? Mitä aloimme ajatella toisista ihmisistä pelin aikana? Synti – Jumalan ohjeiden noudattamatta jättäminen – synnyttää maailmaan koko ajan vastaavaa kaaosta, toisten huomioimatta jättämistä ja oman edun tavoittelua.

Luovuus

Millainen olisi maailma ilman syntiä? Piirrä tai maalaa.

Yhteisöllisyys

Osallistujien kesken: Keskustellaan:

1. Millaisia ikäviä asioita huomaamme maailmassa ja ihmissuhteissa? Miten synti on ollut vaikuttamassa niihin?

2. Millaisissa tilanteissa meillä on houkutus tehdä vastoin Jumalan antamia sääntöjä? Mitä seurauksia väärillä valinnoilla on ollut tai voisi olla? Voiko jokin seuraus ilmetä vasta pidemmän ajan kuluttua?

Kotona: Luetaan yhdessä ensimmäisen Mooseksen kirjan kolme ensimmäistä lukua. Jokainen saa kertoa yhden kysymyksen, joka tekstistä nousee mieleen. Pohditaan vastauksia toistemme kysymyksiin.

Opetus 2 – Pelastussuunnitelma, osa 1: Vanha testamentti

Raamatunkohdat: 1. Moos. 12, 49:10, 2. Sam. 7:16, Jes. 7:14, 9:5-6, 49:9, 53:4-5

Muistojae: ” Älkää koskaan unohtako, että Herra, teidän Jumalanne, ei ole jättänyt täyttämättä ainoatakaan teille antamaansa lupausta. Ne ovat kaikki täyttyneet.” Joos. 3:14

Oppimistavoitteet

- tutustun Vanhan testamentin lupauksiin Pelastajasta.

Havainnollistaminen

Aikajana, jolle henkilöiden nimet ja heidän saamansa Jumalan lupaus lisätään opetuksen edetessä.

Sanallinen opetus

Syntiinlankeemuksen jälkeen ihmiskunta jatkoi elämäänsä luvattua Pelastajaa odottaen. Vähän kerrallaan Jumala kertoi ihmisille lisää suunnitelmastaan. Tänään tutustumme osaan noista lupauksista.

1. Aabraham (n. 2000 eKr)

Jumala lupasi Aabrahamille kolme asiaa: hän saisi omakseen Luvatun maan, jossa hän jälkeläisineen saisi elää ja asua nauttien hyvästä elinympäristöstä. Hänen jälkeläisistään kasvaisi suuri kansa, joka olisi Jumalan oma kansa. Kolmas lupaus oli tärkein: Aabrahamin saama siunaus – suuri jälkeläisten joukko – tulisi olemaan siunaus koko maailmalle. Saattaa olla, että Aabraham ei tiennyt, että yksi hänen jälkeläisistään olisi se Pelastaja, joka olisi avuksi ja siunaukseksi koko maailmalle. (lisää aikajanalle teksti ”siunaus koko maailmalle.”)

2. Juuda (n. 1800 eKr)

Aabrahamille syntyi Iisak, Iisakille Jaakob ja Jaakobille kaksitoista poikaa. Joosef oli yksi näistä kahdestatoista. Tämä lupaus liittyy kuitenkin toiseen Jaakobin poikaan: Juudaan. Jaakobin ollessa hyvin vanha, hän päätti siunata jokaisen poikansa. Juudan kohdalla rukoillessaan hän sanoi: ” Ei siirry valtikka pois Juudalta, ei käskijän sauva hänen suvultaan. Hänen heimostaan on tuleva se, jolla on valta, häntä kansat tottelevat. ” (1. Moos. 49:10) Nyt siis ymmärrettiin, että koko maailman Kuningas syntyisi Juudan sukuun. (lisää aikajanalle teksti ”maailman Kuningas”)

Tämän lupauksen aikaan Jaakob poikineen asui Egyptissä, maassa, jonne he olivat paenneet nälänhätää. Joosef oli faraon hovissa arvostetussa työssä. Kun aikaa kului ja faraot vaihtuivat, Joosefia ja hänen hyviä toitään ei muistettu, ja Jaakobin jälkeläisistä tehtiin orjia. Noin 350 vuotta myöhemmin Mooses johti kansan pois orjuudesta, takaisin luvattuun maahan. Kansan asetuttua luvattuun maahan he alkoivat haaveilla omasta kuninkaasta, olihan kaikilla naapurikansoillakin sellainen. Ensimmäinen kuningas, joka ylpeyksissään rikkoi Jumalan suunnitelmaa vastaan, oli Saul. Hänen jälkeensä Jumala valitsi kuninkaaksi Daavidin.

3. Daavid (kruunataan 1004 eKr)

Daavidin aikana Jumala tarkensi lisää lupaustaan Pelastajasta. Jumala lupasi että Daavidin suvun kuninkuus kestäisi ikuisesti. (2. Sam. 7:16) Kuningas, joka hallitsee ikuisesti, olisi joku Daavidin jälkeläinen. (lisää aikajanalle ”Kuningas ikuisesti”)

Daavidin jälkeen kuninkaaksi tuli hänen poikansa Salomo, ja Salomon jälkeen kaksi hänen pojistaan ryhtyi kuninkaiksi. Valtakunta hajosi kahtia. Pienempi valtioista koostui vain Juudan heimosta – niistä ihmisistä, joiden esi-isä oli Juuda. (osoita Juuda aikajanalta.) Suurempi valtio hajosi lopulta: Jumala oli sanonut, että

epäjumalien palvonnan ja muun vääryyden täytyisi loppua, tai Hän antaisi naapurivaltioille luvan hyökätä maahan. Kansa ei ottanut varoitusta kuuleviin korviinsa, ja lopulta naapurimaa Assyria valloitti sen ja sekoitti ihmiset asumaan ympäriinsä.

4. Jesaja (profeettana 740-700 eKr)

Luvatussa maassa asui enää pikkuinen Juudan heimo. Heidän parissaan toimi monia profeettoja, Jumalan sanansaattajia. Erityisesti profeetta Jesaja puhui Jumalan lupaamasta Pelastajasta: ”Sen tähden Herra antaa itse teille merkin: neitsyt tulee raskaaksi ja synnyttää pojan ja antaa hänelle nimen Immanuel” (Jes. 7:14) ja ”Sillä lapsi on syntynyt meille, poika on annettu meille. Hän kantaa valtaa harteillaan, hänen nimensä on Ihmeellinen Neuvontuoja, Väkevä Jumala, Iankaikkinen Isä, Rauhan Ruhtinas. Suuri on hänen valtansa, ja rauha on loputon Daavidin valtaistuimella ja hänen valtakunnassaan.” (Jes. 9:5-6) (lisää aikajanalle ”syntyy neitsyestä” ja ”Rauhan Ruhtinas”)

Jesaja alkoi kertoa Pelastajasta muutakin kuin vain tämän sukujuurista: hän alkoi kuvata Pelastajan tehtävää. ”– Ei riitä, että olet minun palvelijani ja saatat ennalleen Jaakobin heimot, tuot takaisin Israelin eloonjääneet. Minä teen sinusta valon kaikille kansoille, niin että pelastus ulottuu maan ääriin saakka.” (Jes. 49:6) (lisää aikajanalle ”koko maailman Pelastaja”) Tähän asti ihmiset olivat odottaneet kuningasta, joka pelastaisi Israelin. Nyt kävi ilmi, että Jumala aikoi pelastaa koko maailman.

Jesaja kertoi Pelastajan tehtävästä muutakin. Pelastaja ei olisikaan kaiken kansan suosiota nauttiva Kuningas, vaan Hän joutuisi kärsimään. ”Ja kuitenkin: hän kantoi meidän kipumme, otti taakakseen meidän sairautemme. Omista teoistaan me uskoimme hänen kärsivän rangaistusta, luulimme Jumalan häntä niistä lyövän ja kurittavan, vaikka meidän rikkomuksemme olivat hänet lävistäneet ja meidän pahat tekomme hänet ruhjoneet. Hän kärsi rangaistuksen, jotta meillä olisi rauha, hänen haavojensa hinnalla me olemme parantuneet.” (Jes. 53:4-5) (lisää aikajanalle ”kärsii rangaistuksen meidän puolestamme)

Myös monissa muissa Vanhan testamentin kohdissa kerrotaan jotakin Pelastajasta, monia kymmeniä erilaisia lupauksia. Meidänkin on hyvä tutkia näitä lupauksia. Ymmärrämme, että Jeesuksen elämässä kaikki oli Jumalan suunnittelemaa. Kun huomaamme, miten Jumalan lupaukset täyttyivät, voimme entistä paremmin luottaa myös siihen, että nekin lupaukset, jotka eivät vielä näytä käyneen toteen, tulevat aikanaan täyttymään.

Toiminnallisuus

Lohdutus, lupaus, Raamattu -leikki. Leikkijät asettuvat seisomaan piiriin. Yksi leikkijä aloittaa lähettämällä viestin: hän osoittaa molemmilla käsillään jotakuta piirissä olevaa ja sanoo: ”Lohdutus!”. Se leikkijä, jota näin osoitettiin, vastaa tähän nostamalla molemmat kätensä rintakehän kohdalla ylös ja sanoo: ”Lupaus!”. Tämän leikkijän vieressä olevien tulee reagoida viestiin nostamalla oma äskeisen leikkijän puoleinen kätensä ylös kyynärtaipeen kohdalta ja sanoa: ”Raamattu!” Leikissä tärkeää on reaktionopeus. Leikkijöitä voidaan tiputtaa pois, mikäli nostaa väärään aikaan kätensä tai unohtaa nostaa käden omalla vuorollaan.

Luovuus

Jakaudutaan muutaman hengen ryhmiin. Ryhmä valitsee jonkun opetuksen henkilöistä ja valmistaa pienen näytelmän hänen elämästään.

Yhteisöllisyys

Osallistujien kesken: Jutellaan. 1. Miksei Jumala kertonut heti alussa koko pelastussuunnitelmaa ihmisille? 2. Mitä muita Jeesukseen liittyviä lupauksia muistat Vanhasta testamentista?

Kotona: Muistellaan yhdessä Raamatussa olevia Jumalan lupauksia. Jutellaan siitä, miten ne ovat toteutuneet elämässämme.

Opetus 3 – Pelastussuunnitelma, osa 2: Jeesus

Muistojae: ”Jumala on rakastanut maailmaa niin paljon, että antoi ainoan Poikansa, jottei yksikään, joka häneen uskoo, joutuisi kadotukseen, vaan saisi iankaikkisen elämän. Ei Jumala lähettänyt Poikaansa maailmaan sitä tuomitsemaan, vaan pelastamaan sen.” Joh. 3:16-17

Oppimistavoitteet

- ymmärrän, mitä Jeesus teki pelastaakseen jokaisen ihmisen
- pohdin, mitä tarkoittavat lunastus, sovitus ja vanhurskaus

Havainnollistaminen

Aikajanalle merkitään Jeesuksen elämä.

Neljä kuvaa: vankila, ihmisiä kahleissa, tuomari, taivas

Sanallinen opetus

Viime opetuksessa tutustuimme joihinkin Vanhan testamentin lupauksiin Pelastajasta. Syntyessään Jeesus, Jumalan Poika, täytti nämä lupaukset. Hän oli se, jota tarkasti kirjoituksia tutkineet juutalaiset olivat odottaneet vuosisatojen ajan: Jumalan lupaama Vapahtaja, Messias.

Jeesus eli ja opetti Jumalan valtakunnasta ja teki ihmeitä ja tunnustekoja. Hän kuoli ristillä ja nousi kuolleista. Mutta mitä kaikkea Jeesuksen kuolemasta ja ylösnousemuksesta seuraa?

1. Sovitus (kuva vankilasta)

Teoilla on seurauksensa. Jos ihminen rikkoo lakia, hän saa sakkoja tai vankeusrangaistuksen, riippuen siitä, millainen rangaistus lakikirjaan on kirjoitettu. Jääkiekossa tai jalkapallossa sääntöjen rikkoja joutuu jäähylle. Miltä kuulostaisi, jos joku aivan ulkopuolinen tulisi ja sanoisi, että hän voi istua sääntöjen rikkojan saaman jäähyn, jotta tuo toinen saa jatkaa peliä?

Synnilläkin on seurauksensa. Synnin seurauksena oli kuolema ja ero Jumalasta. Vanhan testamentin aikaan israelilaisilla oli mahdollisuus saada synnit anteeksi uhraamalla karitsa. Viattoman kuolema poisti kansan siihen astiset synnit. Tämä ei kuitenkaan ollut Jumalan lopullinen suunnitelma.

Jeesusta kutsutaan toisinaan uhrikaritsaksi. Hän oli synnitön, ja kuitenkin Hän otti vastaan kuolemanrangaistuksen. Hän siis kärsi sen rangaistuksen, joka olisi kuulunut kaikille muille ihmisille. Lain vaatimus tuli täytettyä: synnistä seurasi rangaistus, ja se rangaistus on kärsitty. Synti on siis sovitettu, eikä siitä voi enää syyttää ketään.

2. Lunastus (kuva ihmisistä kahleissa)

Syntiinlankeemuksesta saakka jokainen ihminen on ollut synnin orja. Synti on kahlinnut ihmisen ja vaikuttaa kaikkeen, mitä tämä tekee: ihminen ei pysty elämään vapaana ja tekemään sitä, minkä tietää oikeaksi ja hyväksi, vaan synti ohjaa häntä pahaan. Orja ei voi ostaa itseään vapaaksi, koska hänellä ei ole tarpeeksi rahaa, eikä mahdollisuutta tehdä työtä ansaitakseen rahaa. Samoin synnin orjana elävä ihminen ei pysty itse vapauttamaan itseään – siihen tarvitaan joku toinen.

”Kaikki ovat samassa asemassa, sillä kaikki ovat tehneet syntiä ja ovat vailla Jumalan kirkkautta mutta saavat hänen armostaan lahjaksi vanhurskauden, koska Kristus Jeesus on lunastanut heidät vapaiksi.” (Room. 3:22-24) Jeesus on lunastanut meidät vapaaksi. Ristillä Jeesus teki sen, mitä Jumala lupasi jo Adamille ja Eevalle: tuhosi sielunvihollisen ja synnin vallan.

3. Vanhurskautus (kuva tuomarista)

Vanhurskaus on sana, jota käytetään harvoin. Se liittyy oikeudenkäyntiin. Kun tuomari on kuullut kaikkia osapuolia, hän julistaa, onko oikeudessa oleva ihminen syyllinen vai syytön rikokseen. ”Vanhurskas” on ihminen, jonka tuomari on julistanut syyttömäksi.

Ilman Jeesusta kukaan ei ole vanhurskas, syytön syntiin. Sen tähden, että Jeesus sovitti syntimme eli kärsi rangaistuksen, Jumala toteaa meidät syyttömiksi.

4. Ikuinen elämä (kuva taivaasta)

Jeesus ei pelkästään kuollut, vaan Hän nousi kuolleista. Hän voitti kuoleman, joten Hän voi – ja tahtoo – antaa ikuisen elämän jokaiselle omalleen. Koska synti on sovitettu, voimme jälleen elää yhteydessä Jumalan kanssa, ja lopulta elää ikuisesti Hänen luonaan.

Toiminnallisuus

Leikitään hippaa. Jutellaan leikin jälkeen siitä, minkälaisissa tilanteissa tarvitsemme pelastajaa tai vapauttajaa.

Luovuus

Valitaan yksi opetuksen havainnollistamiskuvista ja tehdään siitä oma versio.

Yhteisöllisyys

Osallistujien kesken: Jutellaan. Mikä käsitteistä (lunastus, sovitus, vanhurskaus) oli helppo ymmärtää? Mikä tuntui hankalalta? Miksi?

Kotona: Luetaan yhdessä roomalaiskirjeen kahdeksas luku. Jutellaan: Mitä ymmärsimme tekstistä? Mikä kohta siinä oli hankala?

Opetus 4 - Voin tulla uskoon

Muistojae: ” Mutta kaikille, jotka ottivat hänet vastaan, hän antoi oikeuden tulla Jumalan lapsiksi, kaikille, jotka uskovat häneen.” Joh. 1:12

Oppimistavoitteet

- ymmärrän, että voin tulla uskoon
- ymmärrän uskoon tulemisen olevan alku elämälle Jumalan lapsena

Havainnollistaminen

Viime opetuksen yhteydessä käytetyt neljä kuvaa.

Sanallinen opetus

Edelliset opetukset ovat kertoneet syntiinlankeemuksesta ja Jumalan suunnitelmasta ihmisten pelastamiseksi. Tänään puhumme siitä, miten tämä kaikki liittyy sinun elämääsi. Puhumme siitä, miten voit tulla uskoon, tai uudestisyntyä, tai pelastua, tai tulla Jumalan lapseksi. Nämä kaikki käsitteet tarkoittavat samaa asiaa.

1. Miksi Jumala laati suunnitelman ihmisten pelastamiseksi?

Jumala rakastaa jokaista ihmistä, eikä hän halua kenenkään joutuvan eroon Hänestä. Hän rakastaa sinua, ja haluaa olla sinun taivaallinen Isäsi. Hän haluaa vapauttaa sinut synnin orjuudesta (kuva ihmisistä kahleissa) ja tehdä sinusta Jumalan lapsen.

2. Synti

Mitä olemme oppineet synnistä? (keskustellaan) Jokainen ihminen tekee syntiä, eli rikkoo Jumalan suunnitelmaa ja tahtoa vastaan. Synti erottaa meidät Jumalasta. Synnistä seuraa muitakin ongelmia.

Voisiko ihminen vain lakata tekemästä syntiä? Se ei onnistu. Voimme vain myöntää Jeesukselle, että olemme tehneet väärin, ja uskoa siihen, että Hänen tekonsa riittävät sovittamaan meidän syntimme.

3. Jeesus

Jumalan lapseksi ei voi tulla millään muulla tavalla kuin uskomalla siihen, että Jeesus kärsi rangaistuksen sinun synneistäsi (kuva vankilasta) ja sen tähden sinut voidaan julistaa syyttömäksi eli vanhurskaaksi (kuva tuomarista.) Apostolien teoissa kerrotaan vanginvartijan keskustelusta Paavalin ja Silaksen kanssa näin: *”Hän vei heidät ulos ja kysyi: »Herrat! Mitä minun on tehtävä, että pelastuisin?» He vastasivat: »Usko Herraan Jeesukseen, niin pelastut, sinä ja sinun perhekuntasi.»”* Sinä et voi, eikä sinun tarvitse, tehdä muuta kuin uskoa, että Jeesus on sinun Pelastajasi.

4. Miten?

Ei ole olemassa yhtä oikeaa tapaa tulla uskoon. Joku tulee uskoon jutellessaan ja rukoillessaan ystävänsä kanssa, joku toinen ollessaan yksin. Joku tietää, minä päivänä on tullut uskoon, joku toinen taas tietää, että viime vuonna ei ollut uskossa, mutta nyt on, ja jossakin matkan varrella jotakin on tapahtunut.

Jos sinä haluat tulla uskoon, voit rukoilla esimerkiksi seuraavalla tavalla: *Jeesus, tiedän, että sinä olet Jumalan Poika, joka kuoli minun syntieni sovittamiseksi. Anna minulle minun syntini anteeksi ja tee minusta Jumalan lapsi. Kiitos siitä, että saan olla Jumalan lapsi.*

Se, miten asiasta Jeesukselle puhut, ei ole ollenkaan niin tärkeää kuin se, että tarkoitat, mitä sanot.

5. Mitä tapahtuu uskoontulon jälkeen?

Uskoon tuleminen on vasta alku. Kun sinusta tulee Jumalan lapsi, olet aluksi samanlainen kuin aivan pienet lapset: tarvitset paljon ruokaa kasvaaksesi ja turvallisia aikuisia neuvomaan sinua elämässä. Jumalan lapsena kasvamisessa ravintona toimii yhteys Jumalan kanssa, eli Raamattu ja rukous. Ilman niitä jäät kovin heiveröiseksi. Ruokkimalla itseäsi hyvin kasvat Jumalan lapsena.

Toiminnallisuus

Etsitään apostolien teoista kuvauksia siitä, millä tavoin eri ihmisistä tuli Jumalan lapsia.

Luovuus

Laaditaan yhdessä ”uskonhoito-opas”. Mitä uskoon tulleen ihmisen kannattaa tehdä, jotta hän voi vahvistua uskossaan?

Yhteisöllisyys

Osallistujien kesken: Jutellaan. Millaisia kertomuksia eri ihmisten uskoontulosta olemme kuulleet? Jos joku paikalla olija haluaa kertoa, miten hän itse on tullut uskoon, häntä rohkaistaan siihen. Jos joku varkeista haluaa nyt tulla uskoon, hän voi kertoa siitä joko yhteisessä jutteluhetkessä tai yksityisemmin ohjaajalle.

Kotona: Jutellaan. Miten meidän perheemme vahvistuu uskossa?

Opetus 5 - Voin olla varma uskostani

Muistojae: Henki itse todistaa meidän henkemme kanssa, että me olemme Jumalan lapsia. Room. 8:16.

Oppimistavoitteet

- ymmärrän, että usko on Jumalan vaikuttamaa
- ymmärrän, että erilaiset tunteet ja tilanteet eivät vie uskoani
- opettelen luottamaan Jumalan huolenpitoon

Havainnollistaminen

Vahasinetti, tai vahaa ja sinettisormus, joilla tehdään sinetti.

Sanallinen opetus

Viime kerralla puhuimme uskoon tulemisesta. Mutta entä, jos uskoon tulon jälkeen on sellainen olo, ettei oikein tiedä, onko kuitenkaan uskossa? Tai jos tekeekin jotakin, mikä on väärin?

Pelastus on lahja: emme tehneet mitään ansaitaksemme sitä, että Jeesus tarjoaa meille mahdollisuuden tulla Jumalan lapsiksi. Jumala teki kaiken tarvittavan. Jumala on hyvä Isä, eikä hän lakkaa pitämästä meistä huolta sen jälkeen, kun olemme tulleet uskoon.

Paavali kirjoittaa efesolaisille näin: ”*Armosta Jumala on teidät pelastanut antamalla teille uskon. Pelastus ei ole lähtöisin teistä, vaan se on Jumalan lahja. Se ei perustu ihmisen tekoihin, jottei kukaan voisi ylpeillä*.” (Ef. 2:8-9) Jumala itse antaa meille uskon Häneen. Hän ei pakota meitä ottamaan sitä vastaan, tietenkään. Uskoontuloa voisi kuvata myös hetkeksi, jossa suostumme ottamaan vastaan kasan Jumalan antamia lahjoja. Usko on yksi näistä lahjoista.

Moneen muuhun asiaan uskominen riippuu omista ajatuksistamme, kokemuksistamme ja tunteistamme. ”Uskotko, että pystyt hyppäämään ojan yli kastumatta?” Vastauksemme tuollaiseen kysymykseen perustuu siihen, mitä ajattelemme ja millaisissa tempuissa olemme aiemmin onnistuneet ja epäonnistuneet. Tai ”uskotko, että olen paras ystäväsi aina?” Jos tämän sanoja vaihtaa parasta ystävää joka kuukausi, voi olla, että kokemuksemme saavat meidät epäilemään hänen sanojaan.

Usko Jumalaan on erilaista: se ei perustu kokemuksiimme tai tunteisiimme. Toki kokemukset Jumalan toiminnasta saavat aikaan sen, että on helpompi luottaa siihen, että Hän on kaiken Hallitsija ja rakastaa meitä. Mutta ei usko häviä minnekään silloinkaan, kun me emme huomaa Jumalan työtä tai meistä ei tunnu mitenkään erityiseltä. Jumalan antama usko ei vahingossa katoa tai lakkaa olemasta.

Entä, jos uskoontulon jälkeenkin teemme syntiä? Jokainen ihminen, uskossa olevakin, tekee vääriä valintoja ja syntiä. Jeesuksen ristinkuolema sovitti kuitenkin kaikki syntimme, riippumatta siitä, milloin ne tapahtuivat. Tietenkin meidän tulee pyytää syntejämme anteeksi, mutta meidän ei tarvitse ”tulla uudelleen uskoon” aina, kun olemme tehneet väärin. Jumala kasvattaa meitä, ja monissa asioissa Hänen tahtonsa noudattaminen tulee helpommaksi, kun kasvamme enemmän Hänen lapsinaan. Täydellisiksi emme kuitenkaan tule, vaan tarvitsemme aina armoa.

Jumala on myös luvannut antaa Pyhän Hengen elämään jokaisessa Jumalan lapsessa. Pyhää Henkeä verrataan sinettiin. Tuohon aikaan hallitsijat eivät allekirjoittaneet lakeja tai tärkeitä kirjeitään. He sulattivat pienen määrän vahaa ja painoivat siihen sinettisormuksellaan kuvion. Kenelläkään toisella ei ollut samanlaista sormusta. Tämä sinetti toimi merkkinä kaikille siitä, että kirje tai laki todella oli hallitsijan itsensä laatima, ei väärennös.

Se, että Pyhä Henki on ikään kuin sinetti, tarkoittaa sitä, että Hän on merkki ja todiste siitä, että ihmisestä on tullut Jumalan lapsi. Hän muistuttaa sinua tarvittaessa siitä, että sinä voit luottaa siihen, että Jeesus on sinun Pelastajasi.

Toiminnallisuus

Leikitään toffeeta. Kaksi tai kolme leikkijöistä valitaan aukaisijoiksi. Muut asettuvat vatsalleen maahan piiriin ja ottavat toisiaan käsikynkästä kiinni muodostaen ”toffeepallon”. Kun piiri on valmis, aukaisijat pyrkivät vetämään ihmisiä piiristä irti- Kun jonkun molemmat kädet irtoavat muista pelaajista, hän siirtyy aukaisijoiden puolelle

Jutellaan leikin jälkeen siitä, oliko toffeepiirissä helppo pysyä.

Luovuus

Askarrellaan omia sinettejä, joko sulatetusta mehiläisvahasta tai vahaliiduista. Kokeillaan, millaisia kuvioita vahaan jää erilaisilla asioilla painamalla.

Yhteisöllisyys

Osallistujien kesken: Jutellaan. Oletko joskus epäillyt Jumalan olemassaoloa tai sitä, oletko uskossa? Miten ratkaisit tilanteen?

Kotona: Jutellaan. Milloin itse kunkin on ollut helppoa luottaa Jumalaan? Onko se joskus ollut vaikeaa?

Opetus 6 - Kiitän Jumalaa pelastuksesta

Muistojae: ” Ylistetty olkoon meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen Jumala ja Isä! Suuressa laupeudessaan hän on synnyttänyt meidät uuteen elämään ja antanut meille elävän toivon herättämällä Jeesuksen Kristuksen kuolleista.” 1. Piet. 1:3

Oppimistavoitteet

- ymmärrän voivani kiittää pelastuksesta
- pohdin, miten kiitollisuus näkyy sanoissani ja teoissani

Havainnollistaminen

Lahjapaketti.

Sanallinen opetus

Olemme oppineet, että pelastus on Jumalan lahja. Miten toimit, jos saat jonkin tavallisen lahjan? Kiität.

Me emme voi teoillamme ansaita pelastusta, se on aina lahja, suurin lahja kaikista. Siitä, jos mistä, kannattaa kiittää.

Jo varhain opimme sanomaan ”kiitos”. Tämä sama sana toimii puhuttaessa Jeesukselle. Kiitos siitä, että sovitit syntini. Kiitos siitä, että teit minusta Jumalan lapsen. Kiitos siitä, että sinä johdatat minun elämääni.

Kiitoksen voi sanoa monella tavalla: omin sanoin itsekseen rukoillessa, laulamalla kiitoslaulua yhdessä toisten kanssa, esittämällä sen tanssina tai piirtämällä tauluksi – Jumala ymmärtää kyllä, mitä tahdomme Hänelle sanoa.

Oletko joskus antanut jollekulle lahjan niin, että tämä on kyllä sanonut kiitos, mutta kuitenkin näyttää siltä, ettei hän oikeastaan arvosta antamaasi lahjaa? Ehkä leivoit keksejä jollekulle, joka ei koskaan laittanut niitä tarjolle, vaan lopulta vei ne homeisina biojätteeseen, tai veit synttärilahjaksi lautapelin, jonka nappulat ovat seuraavalla viikolla hukassa ja pelilauta revitty? Mitä ajattelit? Tuntuiko sinusta edelleen siltä, että lahjan saaja on kiitollinen siitä, mitä on saanut, vai alkaako vaikuttaa siltä, ettei hän oikeastaan edes tarkoittanut mitään sanoessaan kiitos?

Kiitollisuus pelastuksesta on jotakin, joka voi näkyä koko elämässämme, samoin sen puute. Se tarkoittaa monenlaisia asioita.

Kiitollisuus tulee esiin siinä, että haluamme kasvaa Jumalan lapsina. Eiväthän vauvatkaan halua jäädä vauvoiksi, vaan ne pyrkivät koko ajan harjoittelemaan uusia taitoja ja saamaan ruokaa, jotta voivat kasvaa. Samoin pitäisi tapahtua Jumalan lapsille. Meidän tulisi oppia lisää Jumalasta lukemalla Raamattua ja kuuntelemalla opetusta seurakunnassa. Meidän tulisi oppia tekemään niitä asioita, joita varten Jumala on meidät luonut. Tämä oppiminen ei ole erityisen raskasta ja vaivalloista, vaan itseasiassa normaali osa Jumalan lapsen elämää.

Kiitollisuus synnyttää ihmisten välille vastavuoroisuutta: sinä autoit minua, ja minä olen siitä kiitollinen ja siksi myös valmis auttamaan sinua. Me emme voi (eikä meidän tarvitse) tehdä Jeesukselle samaa mitä Hän teki meille. Sen sijaan voimme toimia toisia ihmisiä kohtaan saman kaltaisesti kuin Jeesus toimi. Kun me olemme saaneet Jeesukselta syntimme anteeksi, haluamme antaa toisille anteeksi heidän kurjat tekonsa. Jeesus auttoi meitä meidän hankaluuksissamme, joten mekin autamme toisia. Jeesus palveli meitä, ja me voimme palvella toisia.

Joskus kiitos näkyy elämästämme paremmin, joskus heikommin. Jumalan rakkaus ja armo ei muutu kiitollisuutemme mukana.

Toiminnallisuus

Kiitetään Jumalaa monin eri tavoin: sanoilla, lauluilla, tanssilla, teoilla…

Luovuus

Askarrellaan kiitospurkki: koristellaan kannellinen rasia tai lasipurkki. Kerätään sinne seuraavien viikkojen ajan lapuille kirjoitettuja asioita, joista olemme kiitollisia.

Yhteisöllisyys

Osallistujien kesken: Jutellaan .Miten kiitollisuus pelastuksesta voi näkyä käytännön tilanteissa?

Kotona: Kiitetään yhdessä Jumalaa siitä, että Hän on Pelastaja.

AITO IHMINEN
OPETTAJALLE

Ikäkauden (10-12) tavoite: ”Minä olen ihmeellisesti tehty!”

Moduulin tavoite: ”Monenlaiset taidot ja kyvyt Jumalan käytössä.”

Moduulin sisältö

1. Vieraassa ympäristössä Jumalan asialla: kertomus Danielista 19
2. Vaikeassa tilanteessa Jumalan asialla: kertomus Esteristä 21
3. Nuoruudesta saakka Jumalan sanansaattajana: kertomus Jeremiasta.....23
4. Tuomaroimassa Israelin kansaa: kertomus Deborasta 25
5. Kokeneemmalta oppimassa: kertomus Timoteuksesta 27
6. Anteliaasti toisia palvelemassa: kertomus Lyydiasta 29

Teemalaulut:
Jumala johtaa kaiken parhaaksemme. Petrus Ahonen. Albumilla Armo: 2012.
Elämä on nyt. Laulu 18, Nuoren seurakunnan veisukirja: 2020.

KOTIIN
Koti on paras paikka oivalluksille ja ihmettelylle. Toivomme, että varkeille jää opetuksista mieleen jotakin, mitä voi vanhempien kanssa pohtia enemmänkin. Haluamme tukea tällaista perheen yhteistä keskustelua ja yhdessä tekemistä kertomalla etukäteen, mitä tulemme opettamaan sekä antamalla ideoita tekemisiin ja jutteluun.

Seuraavan kuuden viikon oppimistavoite on “Aito ihminen”. Tutustumme kuuteen Raamatun henkilöön ja pohdimme, millä tavoin he palvelivat Jumalaa oman yhteiskuntansa keskellä, omilla lahjoillaan.

Opetusten aiheet menevät seuraavasti:
1. Vieraassa ympäristössä Jumalan asialla: kertomus Danielista
2. Vaikeassa tilanteessa Jumalan asialla: kertomus Esteristä
3. Nuoruudesta saakka Jumalan sanansaattajana: kertomus Jeremiasta
4. Tuomaroimassa Israelin kansaa: kertomus Deborasta
5. Kokeneemmalta oppimassa: kertomus Timoteuksesta
6. Anteliaasti toisia palvelemassa: kertomus Lyydiasta

Tehdään kotona
Opetus 1: Jutellaan yhdessä. Millaisissa tilanteissa olemme kokeneet kiusausta tehdä samoin kuin ”kaikki muutkin”, vaikka olemme tiennyt, ettei se ole oikein? Miten selvisimme tilanteesta?
Opetus 2: Jutellaan. Millaisissa tilanteissa olemme olleet rohkeita? Mikä auttoi meitä?
Opetus 3: Jutellaan. Millaisia vanhempamme olivat meidän iässämme? Seurasivatko he silloin Jeesusta?
Opetus 4: Jutellaan. Mitä ominaisuuksia tai taitoja huomaamme toisissamme? Miten voisimme kannustaa seuraavalla viikolla toisiamme näiden taitojen käyttämisessä ja kehittämisessä?
Opetus 5: Jutellaan. Millaisia uskovia esikuvia vanhemmilla on ollut elämänsä aikana? Miten he ovat auttaneet vanhempiamme kasvamaan? Millaisia lahjoja vanhemmat huomaavat lapsissaan? Tuntevatko he jonkun, joka voisi auttaa lapsia oppimaan enemmän tämän lahjan käyttämisestä Jeesuksen seuraajana?
Opetus 6: Jutellaan. Miten vanhempamme voivat työssään palvella Jumalaa?

Kalenteriin
- mahdolliset retket, ulkoiluvarusteiden tarve, kotoa tuotavat tarvikkeet
- seurakunnan juhlat ja perhejumalanpalvelukset
- lomaviikot

Opetus 1 – Vieraassa ympäristössä Jumalan asialla: kertomus Danielista

Raamatunkohdat: Danielin kirja

Muistojae: ”Olkoon Jumalan nimi kiitetty ajasta aikaan, sillä yksin hänen on viisaus ja voima. Hän antaa muuttua aikojen ja hetkien, hän suistaa kuninkaat vallasta ja nostaa kuninkaat valtaan, antaa viisaille viisauden ja ymmärtäväisille tiedon.” Daniel 2:20-21

Oppimistavoitteet
- tutustun Danielin elämään
- ymmärrän, että Jumala voi antaa ihmiselle tehtävän hankalissakin olosuhteissa
- pohdin, mitä tarkoittaa kuuliaisuus Jumalalle

Havainnollistaminen
Jatketaan Raamatun aikajanan täydentämistä.

Sanallinen opetus

Vuonna 605 eKr Juudan kuningaskunta oli vaikeuksissa. Jumala oli toistuvasti lähettänyt profeettoja muistuttamaan kansaa siitä, ettei Jumalan lakia kuulu rikkoa, mutta kansa ja kuninkaat eivät ottaneet varoituksia kuuleviin korviinsa. Tämän tähden Jumala salli suuren naapurivaltion, Babylonian, valloittaa Juudan.

Babylonian kuningas oli valloittanut monia muitakin pienempiä valtioita. Hän oli huomannut, ettei tavallisia ihmisiä välttämättä erityisesti kiinnostanut, kuka oli kuningas ja minkä nimisessä valtiossa he asuivat – tärkeintä oli, että sai asua kotona ja elää kuten aina ennenkin. Siksi hän toteutti pakkosiirtoja: valloitettu kanssa marssitettiin kauas kotiseudultaan, toisenlaiseen ympäristöön. Uudessa paikassa viljeltiin kenties eri kasveja eri tavalla kuin vanhassa kodissa, ja naapurissa asui vieraita kieliä puhuvia ihmisiä, joiden tavat olivat täysin erilaiset. Hämmentyneitä ihmisiä oli paljon helpompi hallita. Siksi Juudan asukkaatkin lähetettiin pakkosiirtoon Babyloniaan.

Kuningas Nebukadnessar halusi kerätä hoviinsa mahdollisimman paljon tietoa ja viisautta. Siksi hänen hovissaan asui lukuisia viisaita miehiä. Hän halusi myös kasvattaa uusia viisaita hoviinsa. Siksi hän pyysi palvelijoitaan valitsemaan Juudan kansasta viisaita, älykkäitä ja oppivaisia poikia, joille kauemmin hovissa asuneet voisivat opettaa Babylonian kieltä ja kirjallisuutta. Yksi näistä valituista pojista oli Daniel.

Kuningas määräsi, että uusille pojille piti syöttää samoja herkkuja kuin kuninkaalle ja juottaa kuninkaan viiniä. Daniel ja hänen ystävänsä eivät halunneet tehdä näin. Kuninkaan pöydässä oli sellaisia ruokia, joiden syömisen Jumala oli kieltänyt kansaltaan, eikä jatkuva viinin juominenkaan ollut ihmiselle ollenkaan hyväksi. Daniel anoi heitä ruokkivalta palvelijalta lupaa syödä vain kasviksia ja vettä. Palvelija empi, mutta lopulta suostui kymmenen päivän kokeiluun. Tämän kokeilun jälkeen huomattiin, että Daniel ja hänen ystävänsä olivat paljon terveempiä ja vahvempia kuin kuninkaan ruokaa syövät pojat. He saivat jatkaa omaa ruokavaliotaan.

Danielin valinta ei välttämättä ollut helppo. Hän oli vieraassa paikassa, vieraiden ihmisten keskellä, ja kaikki muut söivät ja joivat tyytyväisinä. Olisi ollut helppoa tehdä, kuten kaikki muutkin tekivät. Daniel kuitenkin tunsi Jumalan tahdon ja halusi mieluummin totella Jumalaa kuin kuningasta. Tämän takia hänen täytyi toimia eri tavalla kuin muut. Emme tiedä, ymmärsikö Daniel yhtä hyvin kuin me nykyään, miksi jatkuva herkuttelu ja viinin juominen on epäterveellistä, erityisesti nuorelle pojalle. Tärkeintä onkin, että hän halusi olla kuuliainen Jumalalle silloinkin, kun muut eivät olleet.

Tämä kuuliaisuus johti siihen, että ne Danielin ominaisuudet – viisaus, älykkyys ja oppivaisuus – joiden takia hän oli päätynyt hoviin asumaan, pääsivät kehittymään. Hän oppi ja viisastui. Lisäksi hän oppi kuulemaan Jumalan äänen. Tätä eivät muut viisaat opettaneet, vaan kyseessä oli Jumalan lahja Danielille.

Kyky kuulla Jumalaa oli Danielin tehtävän kannalta olennainen. Jumala halusi puhua kuningas Nebukadnessarille, ja antoi tämän nähdä merkillisen unen. Nebukadnessar tiesi, että osa hänen hovinsa viisaista halusi mielistellä häntä. Siksi hän ei suostunut kertomaan unestaan mitään, vaan vaati, että viisaiden oli osattava ensin kertoa, millainen uni oli, ja sen lisäksi selittää, mitä se tarkoitti. Kukaan ei onnistunut tässä – paitsi Daniel, kun oli ystävineen rukoillut ja pyytänyt Jumalan apua.

Tämä ei ollut laisinkaan ainoa kerta, kun Jumala puhui Danielille tai hänen kauttaan kuninkaille. Daniel eli vuosikymmenten ajan kuninkaan hovissa, selittäen hänen uniaan. Tämä palvelustehtävä jatkui jopa sen jälkeen, kun Babylonia hävisi sodan Persiaa vastaan ja valtio ja hallitsijasuku muuttuivat toisiksi. Daniel jatkoi Persian kuninkaan palveluksessa. Tämän kuninkaan aikana tapahtui se kertomus, jota Danielista usein kerrotaan: hän ei suostunut rukoilemaan kuningasta, vaan jatkoi Jumalan rukoilemista, ja siksi hänet heitettiin leijonien luolaan. Jälleen kerran Daniel totteli Jumalaa ennemmin kuin kuningasta – ja Jumala pelasti hänet.

Danielin tehtävä oli poikkeuksellinen: kertoa Jumalan tahto kuninkaille, jotka eivät Jumalaa tunteneet. Hän olisi voinut luopua tehtävästään ja alkaa mielistellä kuninkaita, kuten monet muut hovin viisaat tekivät. Tämä ei kuitenkaan ollut Danielin valinta. Hän oli kuuliainen sekä Jumalan laille että saamalleen tehtävälle, ja sen seurauksena kahden suurvaltion kuninkaat saivat kuulla, mitä Jumalalla oli sanottavana.

Luovuus

Tutustutaan kuningas Nebukadnessarin uneen Danielin kirjan luvussa 2. Tehdään näytelmä luvun tapahtumista.

Elämys

Valmistetaan ”välipala Danielin tapaan” kasviksista ja hedelmistä.

Yhteisöllisyys

Osallistujien kesken: Jutellaan. 1. Millaisissa tilanteissa olet kokenut kiusausta tehdä samoin kuin ”kaikki muutkin”, vaikka olet tiennyt, ettei se ole oikein? Miten selvisit tilanteesta? 2. Danielin toiminta vaikutti kuninkaiden hoveissa. Miten meidän aikanamme voidaan vaikuttaa siihen, että johtajat ja hallitsijat tekevät Jumalan mielen mukaisia päätöksiä?

Kotona: Jutellaan yhdessä. Millaisissa tilanteissa olemme kokeneet kiusausta tehdä samoin kuin ”kaikki muutkin”, vaikka olemme tiennyt, ettei se ole oikein? Miten selvisimme tilanteesta?

Opetus 2 – Vaikeassa tilanteessa Jumalan asialla: kertomus Esteristä

Raamatunkohdat: Esterin kirja.

Muistojae: ” Me tiedämme, että kaikki koituu niiden parhaaksi, jotka rakastavat Jumalaa ja jotka hän on suunnitelmansa mukaisesti kutsunut omikseen.” Room. 8:28

Oppimistavoitteet
- tutustun Esterin elämään
- ymmärrän Jumalan johdattavan koko elämäämme sekä meidän parhaaksemme että Hänen tahtonsa toteutumiseksi

Havainnollistaminen
Raamatun aikajana.

Sanallinen opetus

Viime kerralla puhuimme Danielista, joka palveli Babylonian ja Persian kuninkaiden hovissa. Tälläkin kerralla Raamatun tapahtumat sijoittuvat Persiaan, noin 60 vuotta Danielin kuoleman jälkeiseen aikaan. On vuosi 483eKr, ja kuninkaana on Ksekses. Hän oli erittäin tarkka siitä, että kaikki osoittivat kunnioitusta häntä kohtaan ja tottelivat tarkasti kuninkaan määräyksiä. Ensimmäinen kuningatar, Vasti nimeltään, ei ollut suostunut tulemaan kuninkaan juhliin esittelemään kauneuttaan vieraille. Tämän takia kuningas ilmoitti, ettei Vasti enää ollut kuningatar.

Ksekses halusi uuden kuningattaren. Kaikkialta Persiasta kerättiin kauniita naisia asumaan hoviin. Yksi näistä naisista oli juutalainen Ester. Hänen serkkunsa Mordokai antoi Esterille neuvon ennen muuttoa: Ester ei saisi kertoa kenellekään olevansa juutalainen. Vuoden ajan naisten kauneutta hoidettiin, ja sitten heidät vietiin kuninkaan eteen. Ksekses valitsi Esterin vaimokseen ja uudeksi kuningattareksi.

Esterin elämä ei muuttunut tämän valinnan jälkeen aivan niin paljon, kun saattaisimme kuvitella. Hän asui edelleen omassa talossaan palvelijoidensa kanssa, ja tapasi kuningasta vain silloin, kun kuningas kutsui hänet luokseen – joskus useammin, joskus harvemmin. Kukaan ei saanut mennä kuninkaan luokse kutsumatta, ei edes kuningatar.

Esterin serkku Mordokai tuli jonkin ajan kuluttua myös hoviin töihin. Siellä ollessaan hän ajautui riitaan kuninkaan läheisen palvelijan Hamanin kanssa. Haman oli saanut kuninkaan määräämään, että kaikkien muiden palvelijoiden tuli kumartaa maahan saakka Hamanin lähestyessä. Mordokai ei suostunut tällaiseen, vaan ilmoitti kumartavansa vain Jumalan edessä. Haman loukkaantui tästä niin suuresti, että vaati kuningasta antamaan määräyksen siitä, että Mordokai ja kaikki muutkin juutalaiset, jotka noudattivat Jumalan ohjeita ennemmin kuin kuninkaan määräyksiä, pitäisi tappaa. Kuningas suostui tähän vaatimukseen ja valitsi päivän, jona kaikkien juutalaisten olisi kuoltava.

Mordokai lähetti viestin Esterille, joka ei tiennyt asiasta mitään. Hän aneli Esteriä menemään kuninkaan luo ja pyytämään tätä peruuttamaan määräyksensä. Ester epäröi: kukaan ei saanut mennä kuninkaan luo kutsumatta – siitäkin seuraisi kuolemanrangaistus, ellei kuningas erikseen päättäisi armahtaa kutsumatonta vierasta. Eikä kuningas ollut viime aikoina ollut kovinkaan kiinnostunut Esterin seurasta. He olivat tavanneet edellisen kerran kuukausi sitten. Mordokai kuitenkin jatkoi pyytämistä: Jumala tulisi pelastamaan juutalaiset tavalla tai toisella, ja Esterillä voisi olla mahdollisuus olla osa Jumalan suunitelmaa. ”Kukaties sinusta tulikin kuningatar vain tällaisia aikoja varten”, totesi Mordokai.

Ester pyysi kaikkia kaupungin juutalaisia paastoamaan ja rukoilemaan ennen kuninkaan eteen menemistään. Kolmen päivän rukouksen jälkeen hän lähti kuninkaan luo jännittyneenä. Kuningas

hämmästyi nähdessään Esterin, ja osoitti tätä kultaisella valtikallaan merkiksi siitä, että Esteriä ei rangaistaisi kuninkaan häiritsemisestä, vaan hän saisi tulla kertomaan asiansa. Ester kertoikin kuninkaalle jotakin. Hän pyysi kuningasta tulemaan Hamanin kanssa juhliin, jotka Ester halusi järjestää kuninkaalle.

Raamattu ei kerro meille, miksei Ester mennyt suoraan asiaan ja pyytänyt juutalaisten armahtamista. Kenties Ester oli huomannut, minkä tyyppisiin pyyntöihin kuningas vastasi myöntävästi ja mihin kieltävästi, ja ehkä hän oli huomannut senkin, että kuningas oli juhlien jälkeen usein hyvällä tuulella ja suostui helpommin pyyntöihin. Ester toimi rauhassa ja viisaasti.

Juhlien ollessa päättymässä Ester kutsui kuninkaan ja Hamanin seuraavaksikin illaksi uusiin juhliin. Kuningas suostui ja lähti kotiinsa nukkumaan. Hän ei kuitenkaan saanut unta, joten hän pyysi palvelijaansa lukemaan hänelle aikakirjoja – muistiinpanoja viime vuosien tapahtumista. Yksi muistiinpano kertoi tapahtumasta, jossa Mordokai oli paljastanut kuningasta vastaan laaditun salajuonen. Kävi myös ilmi, ettei Mordokai ollut saanut palkintoa hyvästä teostaan.

Seuraavana aamuna kuningas pyysikin Hamania keksimään palkinnon miehelle, jota haluaa palkita. Haman luuli saavansa palkinnon itselleen, ja kertoi, että tämä palkittava pitäisi pukea kuninkaalliseen asuun ja häntä tulisi kierrättää kuninkaallisen ratsun selässä, ja kaikkien olisi hurrattava tälle. Kuningas piti Hamanin ideasta, ja pyysi Hamania tekemään kaiken kuvailemansa Mordokaille.

Illalla, Esterin toisissa juhlissa, kuningas lupasi Esterille, että tämä saisi pyytää mitä vain, ja saisi sen. Nyt oli tullut oikea hetki: Ester paljasti kuninkaalle olevansa juutalainen, ja pyysi kuningasta peruuttamaan määräyksen juutalaisten tuhoamisesta. Kuningas hämmästyi. Hän ei tuntunut edes muistavan koko määräystä. Kun kävi ilmi, että Haman oli puhunut kuninkaan antamaan tämän määräyksen, kuningas määräsi Hamanille kuolemanrangaistuksen, ja peruutti käskyn juutalaisten tuhoamisesta. Juutalaiset pelastuivat Esterin rohkeuden ja viisauden tähden.

Sekä Daniel että Ester palvelivat Jumalaa hyvin erikoisissa olosuhteissa: kuninkaan neuvonantajana ja kuningattarena. Kummankin elämästä voimme huomata, että monet tapahtumat yhdessä saivat aikaan sen, että he olivat oikeaan aikaan oikeassa paikassa, ja heillä oli mahdollisuus vaikuttaa siihen, että Jumalan suunnitelma saattoi toteutua. Kummaltakin vaadittiin rohkeutta tehtävänsä toteuttamiseen.

Toiminnallisuus

”Uskaltaisitko?” Nimetään huoneesta kolme paikkaa: ”en pelkäisi”, ”pelkäisin, enkä tekisi”, ”pelkäisin, mutta tekisin silti”. Ohjaaja keksii erilaisia tilanteita, ja varkit siirtyvät vastaustaan kuvaavaan kohtaan huonetta.

Jutellaan siitä, miksi vastasimme kysymyksiin näin. Miltä tuntui olla ainoa ”pelkäisin, enkä tekisi” –kohdassa? Miksi valitsimme ”pelkäisin, mutta tekisin silti” –alueen, kun voi jättää kokonaan tekemättäkin?

Luovuus

Piirretään tai maalataan kuva tilanteesta, jossa Jumala on auttanut meitä.

Yhteisöllisyys

Osallistujien kesken: Jutellaan. Millaisissa tilanteissa sinun on tarvinnut olla rohkea voidaksesi toimia oikein?

Kotona: Jutellaan. Millaisissa tilanteissa olemme olleet rohkeita? Mikä auttoi meitä?

Opetus 3 – Nuoruudesta saakka Jumalan sanansaattajana: kertomus Jeremiasta

Raamatunkohdat: Jeremia 1.

Muistojae: ”Älä sano, että olet nuori, vaan mene, minne ikinä sinut lähetän, ja puhu, mitä minä käsken sinun puhua. Älä pelkää ketään, sillä minä, Herra, olen sinun kanssasi ja suojelen sinua.” Jer. 1:7-8

Oppimistavoitteet
- tutustun Jeremian elämään
- ymmärrän kaiken ikäisten ihmisten voivan palvella Jumalaa

Havainnollistaminen
Raamatun aikajana.

Sanallinen opetus

Vuonna 627eKr, 22 vuotta ennen Juudan kansan pakkosiirtoa ja Danielin päätymistä kuninkaan hoviin, Jumala alkoi puhua Jeremialle. Jeremiasta tulisi profeetta, jonka tulisi varoittaa kansaa edessä olevista vaikeuksista.

Jumalan kutsu oli selkeä: *”Jo ennen kuin sinut äidinkohdussa muovasin, minä valitsin sinut. Jo ennen kuin sinä synnyit maailmaan, minä pyhitin sinut omakseni ja määräsin sinut kansojen profeetaksi.”* (Jer. 1:5) Jumala oli luonut Jeremian tiettyä tarkoitusta varten. Hän oli antanut Jeremialle kaiken tarvittavan viisauden ja taidon tässä tehtävässä menestymiseen.

Samalla tavoin Jumala on luonut jokaisen meistä tarkoitusta varten. Meidän taitomme ja mielenkiinnon kohteemme eivät ole sattumaa, vaan Jumalan suunnittelemia. Hän tietää, miksi jokainen meistä on juuri sellainen kuin on.

Jeremia ei kuitenkaan ymmärtänyt Jumalan kutsua, vaan vastusteli: *”Voi, Herra, Jumalani, en minä osaa puhua, minä olen niin nuori!”* (Jer. 1:6) Saattaa olla, että Jeremialla ei ollut ketään nuorta esikuvaa Jumalan palvelijasta tai profeetasta. Suurin osa niistä profeetoista, joiden elämästä kerrotaan Vanhassa Testamentissa, elivät eri aikaan kuin Jeremia. Hän oli toki kuullut menneinä aikoina eläneistä profeetoista, mutta he kaikki vaikuttivat vanhoilta ja viisailta, aivan erilaisilta kuin Jeremia.

Mekin voimme keksiä syitä siihen, miksi meistä ei ole palvelemaan Jumalaa. Emme osaa samoja asioita kuin ne, jotka ovat usein esillä seurakunnassa. Olemme liian nuoria tai vanhoja, liian hiljaisia tai äänekkäitä, jotenkin erilaisia kuin muut. Meistä saattaa tuntua, että nämä syymme ovat valtavia esteitä, mutta Jumalan suunnitelmaa ne eivät estä laisinkaan.

Jumala ei kuitenkaan tarvitse klooniarmeijaa, valtavaa joukkoa samanlaisia ihmisiä tekemässä tismalleen samaa asiaa samalla tavalla. Hän antoi meille tehtäväksi kertoa ilosanoman Jeesuksesta, Pelastajasta, kaikille maailman ihmisille. Tätä tehtävää voi, ja täytyykin, toteuttaa monin eri tavoin, jotta kaikenlaiset ihmiset voivat ymmärtää, mistä on kyse. Se, että Jumala loi sinut tuollaiseksi, on hyvä ja tarkoituksenmukainen asia.

Jumala vastasi myös Jeremialle: *”Älä sano, että olet nuori, vaan mene, minne ikinä sinut lähetän, ja puhu, mitä minä käsken sinun puhua. Älä pelkää ketään, sillä minä, Herra, olen sinun kanssasi ja suojelen sinua. -- Minä annan sanani sinun suuhusi.”* (Jer. 1:7-8, 9b) Jumala ei lähettänyt Jeremiaa työhön yksinään. Hän lupasi olla Jeremian kanssa ja antaa hänelle oikeat sanat oikeassa tilanteessa.

Jumala on luvannut olla myös meidän kanssamme, tai enemmänkin: Hän on luvannut, että Pyhä Henki asuu ja elää jokaisessa Jumalan lapsessa. Meidän ei tarvitse huolestua siitä, että joutuisimme yksinämme keksimään, miten palvella Jumalaa. Hän on luvannut johdattaa meitä ja puhua Henkensä kautta meille.

Toiminnallisuus

”Minussa on ainutlaatuista..” Asetutaan piiriin istumaan. Yksi leikkijöistä kertoo jotakin itsestään. Kaikki ne, joihin sama asia pätee, istuvat kertojan syliin. Kasasta palataan omalle istuimelle. Kertoja kertoo jonkin uuden asian itsestään. Tarkoitus on keksiä jokin sellainen asia, joka on kertojalle ainutlaatuista, ts. kukaan ei liiku paikaltaan. Kun tällainen löytyy, kertomisvuoro siirtyy seuraavalle.

Luovuus

Mietitään edellisessä leikissä kerrottuja asioita ja keksitään mahdollisimman monta tapaa, jolla ne voivat olla hyödyksi Jumalan suunnitelmassa.

Yhteisöllisyys

Osallistujien kesken: Jutellaan. Olemmeko me olleet tilanteessa, jossa meillä olisi sanottavaa, mutta meitä ei kuunnella, koska olemme niin nuoria? Miten olisimme voineet saada äänemme kuuluviin?

Kotona: Jutellaan. Millaisia vanhempamme olivat meidän iässämme? Seurasivatko he silloin Jeesusta?

Opetus 4 – Tuomaroimassa Israelin kansaa: kertomus Deborasta

Raamatunkohdat: Tuom. 4.

Muistojae: ” Kuinka ylivertaisia ovatkaan sinun suunnitelmasi, Jumala, kuinka valtava onkaan niiden määrä! Jos yritän niitä laskea, niitä on enemmän kuin on hiekanjyviä. Minä lopetan, mutta tiedän: sinä olet kanssani.” Ps. 139:17-18

Oppimistavoitteet
- tutustun Deboran tarinaan
- ymmärrän Jumalan kutsuvan sekä miehiä että naisia

Havainnollistaminen
Raamatun aikajana.

Sanallinen opetus

Tiedätkö, miten Israelia johdettiin sen jälkeen, kun he olivat päässeet erämaasta Luvattuun maahan Joosuan johtamana, ennen ensimmäistä kuningasta? (näytä aikajanalta Luvatun maan valloitus ~1400eKr ja Saulin valinta kuninkaaksi 1043eKr) Jumala antoi Israelille tuomareita. ”Tuomari” kuulostaa tehtävältä, jossa päivästä toiseen ratkaistaan ihmisten riitatilanteita ja rikoksia. Tätäkin tuomarit tekivät, mutta enimmäkseen he johtivat Israelia sen lukuisissa sodissa naapurikansojen kanssa. Tuomarit johtivat aivan samoin kuin kuninkaatkin, mutta heillä ei ollut valtaa määrätä ja hallita kansaa. Tuomarin lapsesta ei myöskään tullut seuraavaa tuomaria, kuten kuningassuvuissa. Jumala kutsui tähän tehtävään, kenet halusi.

Debora toimi tuomarina suunnilleen tuomareiden ajan puolivälissä (luvun 4 tapahtumat sijoittuvat vuoteen 1235eKr). Hän oli myös profeetta, joka kuuli Jumalan puheen ja kertoi kansalle, mitä Jumala kansaltaan odotti. Tuomarien kirja kertoo kahdestatoista eri aikaan toimineesta tuomarista. Debora oli ainoa nainen tässä joukossa.

Onko sillä mitään merkitystä, että Debora oli nainen? On. Ihmiset eivät äänestäneet tai muuten valinneet tuomaria, vaan Jumala kutsui mielestään sopivimman henkilön seuraavaksi tuomariksi. Raamatussa ei kerrota, millä kriteereillä Jumala valitsi tuomareita, mutta jostakin syystä jokainen tuomari oli tarpeen juuri siihen tilanteeseen, jossa hän eli ja palveli Jumalaa. Ilman Deboraa saattaisimme jäädä siihen käsitykseen, että vain miehet sopivat johtamaan ja tuomaroimaan Israelia. Debora tuomarina osoittaa, että Jumala ei ihmisiä kutsuessaan katso vain jotakin tiettyä ominaisuutta, vaan tuntee koko ihmisen. Hän tuntee jokaisen ihmisen kohdalla koko luomansa kokonaisuuden ja kutsuu jokaista tehtävään, jossa Jumalan antamat taidot pääsevät parhaalla tavalla käyttöön.

Useimmiten Debora hoiti tuomarin tehtäväänsä istuen palmun alla kuuntelemassa israelilaisten riita-asioita ja ratkaisemassa niitä. Eräänä päivänä Debora kutsui luokseen Barakin, jolle Jumalalla oli tehtävä. Naapurikansa, kanaanilaiset, yrittivät valloittaa israelilaisilta maata. Jumala halusi lähettää Barakin sotimaan kanaanilaisten sotapäällikkö Siseraa vastaan. Barak tulisi voittamaan ja kanaanilaiset joutuisivat jättämään Israelin rauhaan.

Barak otti tehtävän vastaan, muttei suostunut lähtemään sotaan ilman Deboraa. Saattaa olla, että Barak ei täysin luottanut Jumalan lupaukseen voitosta, kun hän varmuuden vuoksi halusi tuomarin mukaansa. Debora suostui tähän pyyntöön, mutta kertoi Barakille, että tästä ei tulisi taistelun suurin sankari, vaan Siseran voittaisi nainen.

Barak keräsi sotajoukkonsa Jumalan ohjeen mukaan, ja lähti Taborinvuorelle odottamaan, että Sisera joukkoineen tulisi vuoren juurella virtaavan puron luo. Näin tapahtui, ja Barak pääsi hyökkäämään. Siseran armeija ei ehtinyt järjestäytyä, ja Barak sai murskavoiton. Sisera kuitenkin karkasi.

Sisera juoksi kohti Heberin suvun telttakylää. Hän tiesi, että Heberin perhe ei ollut israelilainen eikä kanaanilainen, mutta he olivat hyvissä väleissä kanaanilaisten kanssa. Hän juoksi Heberin vaimon Jaelin luo ja määräsi tämän piilottamaan hänet ja valehtelemaan etsijöille, ettei ollut nähnyt ketään. Teltassa odottaessaan Sisera nukahti. Jael huomasi hetkensä koittaneen. Hän hiipi nukkuvan Siseran luo ja surmasi hänet. Hetken kuluttua Barak ilmestyi paikalle Siseraa etsien, ja Jael näytti hänelle, että Sisera oli jo voitettu. Sota oli päättynyt juuri Deboran kuvaamalla tavalla: kanaanilaisten tappioon siten, että sotapäällikkö Siseran voitti nainen.

Jael ei ollut israelilainen, mutta hän oli silti toteuttamassa Jumalan suunnitelmaa. Jumala ei katso ulkoisia tekijöitä, kuten kansallisuutta, valitessaan tehtäviä, joihin kutsuu ihmistä. Jumala tuntee koko ihmisen.

Meidän tehtävämme on erilainen kuin israelilaisilla. Meidän tulee kertoa evankeliumi kaikille ihmisille. Tätäkin tehtävää voi toteuttaa monin eri tavoin, käyttäen hyödyksi kaikkea sitä taitoa, mitä Jumala on antanut. Onnistuaksemme tarvitsemme monenlaisilla taidoilla varustettuja ihmisiä, jotka haluavat palvella Jumalaa tässä tehtävässä.

Toiminnallisuus

20 kysymystä -peli. Yksi leikkijä keksii ihmisen tai asian. Muut esittävät kysymyksiä, joihin keksijä voi vastata kyllä tai ei. Kyselijöillä on käytössään 20 kysymystä. Jos he pystyvät arvaamaan oikean vastauksen ennen kysymysten loppumista, he voittavat, jos taas oikeaa vastausta ei löydy vaikka kaikki kysymykset on käytetty, keksijä voittaa. Vuorotelkaa asioiden keksimisvuoroa.

Jutellaan siitä, millaisilla ominaisuuksilla kuvailimme ihmisiä, joita yritimme arvata. Miksi valitsimme juuri nämä ominaisuudet?

Luovuus

Piirretään kuvat toisistamme sotasankareina.

Yhteisöllisyys

Osallistujien kesken: Jutellaan. Olemmeko me joutuneet tilanteeseen, jossa on oletettu, ettemme voi tai osaa tehdä jotakin jonkin ominaisuutemme perusteella? Miten tilanne päättyi?

Kotona: Jutellaan. Mitä ominaisuuksia tai taitoja huomaamme toisissamme? Miten voisimme kannustaa seuraavalla viikolla toisiamme näiden taitojen käyttämisessä ja kehittämisessä?

Opetus 5- Kokeneemmalta oppimassa: kertomus Timoteuksesta

Raamatunkohdat: Apt. 16

Muistojae: ” Kenenkään ei pidä väheksyä sinua nuoruutesi vuoksi. Näytä sinä uskoville hyvää esimerkkiä puheissasi ja elämäntavoissasi, rakkaudessa, uskossa ja puhtaudessa.” 1. Tim. 4:12

Oppimistavoitteet
- tutustun Timoteuksen tarinaan
- ymmärrän Jumalan kutsuvan koko elämän ajaksi
- pohdin kokeneempien esikuvien merkitystä elämässä

Havainnollistaminen
Raamatun aikajana.

Sanallinen opetus

Timoteus oli nuori mies, joka asui Lystran kaupungissa. Hänen äitinsä oli juutalainen, ja äiti oli opettanut Timoteukselle Vanhan testamentin kirjoituksia lapsesta saakka. Timoteuksen isä oli kreikkalainen, eikä siksi uskonut samoin kuin vaimonsa ja poikansa. Jossakin vaiheessa Timoteuksen nuoruudessa hän ja hänen äitinsä kuulivat ihmeellisen uutisen: se Pelastaja, Messias, josta kirjoitukset kertoivat, oli syntynyt Beetlehemissä, elänyt Juudeassa, kuollut Golgatalla ja noussut kuolleista! Timoteuksesta ja hänen äidistään tuli Jeesuksen opetuslapsia.

Toisella lähetysmatkallaan Paavali tuli Lystraan. Hän oli käynyt kaupungissa ennenkin, ja halusi rohkaista ja opettaa siellä olevaa seurakuntaa. Paavali tapasi myös Timoteuksen. Voi olla, että Paavali oli jo aiemmin kuullut lystralaisilta Timoteuksesta hyvää, tai sitten joku kertoi heitä esitellessään, että Timoteus oli hyvä ja uskollinen seurakunnan jäsen. Paavali päätti kutsua Timoteuksen mukaan lähetysmatkalleen, ja Timoteus lähti.

Timoteus kulki Paavalin mukana kaupungista toiseen, kuunteli Paavalin opetusta seurakunnissa ja seurasi, kuinka rohkeasti Paavali julisti evankeliumia niille, jotka eivät vielä tunteneet Jeesusta. Timoteus oppi Paavalilta paljon.

Välillä Timoteuksen ja Paavalin tiet kulkivat eri reittejä. Timoteus ja Silas, eräs toinen Paavalin matkakumppani, saattoivat jäädä jollekin paikkakunnalle pidemmäksi aikaa, opettamaan enemmän Jeesuksesta niille, jotka olivat tulleet uskoon Paavalia kuunnellessaan, kun Paavali jo kiirehti seuraavaan kaupunkiin. Jossakin vaiheessa he palasivat Paavalin kanssa samaan seurueeseen matkaamaan yhdessä. Timoteus kulki Paavalin mukana hänen toisen ja kolmannen lähetysmatkansa aikana, noin kahdeksan vuoden ajan.

Näiden matkojen jälkeen Timoteus asettui Efesoon, seurakunnan paimeneksi ja opettajaksi. Tänä aikana Paavali kirjoitti hänelle kaksi kirjettä, jotka löytyvät Raamatusta. Niissä Paavali rohkaisee Timoteusta palvelemaan seurakuntaa, opettamaan oikein ja viisaasti ja olemaan koko seurakunnalle esikuva Jeesuksen seuraamisessa. Paavali vaikutti Timoteuksen elämään monin tavoin: kutsuen, opettaen, antaen tehtäviä ja lopulta rohkaisten ja neuvoen tehtävän hoitamisessa.

Meistä jokainen hyötyy suuresti siitä, jos elämässämme on joku Paavalin kaltainen: meitä jonkin verran kokeneempi Jeesuksen seuraaja, josta voimme ottaa mallia ja joka myös antaa meidän kokeilla asioiden tekemistä, neuvoen ja kannustaen. Kannattaakin miettiä, kuka olisi sellainen ihminen, jonka seurassa haluaisi viettää aikaa oppien enemmän siitä, miten seurata Jeesusta ja palvella häntä. Jos tämä ihminen ei itse hoksaa toimia Paavalin tavoin ja kutsua sinua seuraansa, häneltä voi itse kysyä, haluaisiko hän opettaa meitä Paavalin tavoin.

Timoteuksen tehtävässä oli monia vaiheita: matkoja Paavalia kuunnellen, opettamista seurakuntia kiertäessä ja seurakunnan paimenen tehtävä. Timoteuksen kutsu oli kuitenkin koko ajan sama; seurata Jeesusta ja auttaa toisia seuraamaan Häntä. Eri aikoina tämän tehtävän toteuttaminen sai eri näköisiä muotoja. Näin on useimpien ihmisten elämässä: tehtävät vaihtelevat, mutta Jeesus, jota seuraamme, pysyy aina kanssamme.

Toiminnallisuus

Seuraa johtajaa –leikki. Johtaja kuljettaa joukkoa eteenpäin erilaisia temppuja tehden. Muut toistavat perässä.

Luovuus

Piirretään kartalle Paavalin ja Timoteuksen yhteiset matkat.

Yhteisöllisyys

Osallistujien kesken: Jutellaan. Ketkä ovat meidän esikuviamme Jeesuksen seuraamisessa? Tarkkailemmeko heitä vain etäältä, vai pääsemmekö viettämään aikaa heidän kanssaan? Mitä eroja keksimme etäältä seuraamisen ja yhdessä ajan viettämisen välillä?

Seurakunnassa: Kutsutaan paikalle muutamia seurakuntalaisia, jotka palvelevat eri tavoin seurakunnassa. Kysellään heiltä siitä, mitä he tekevät. Mietitään yhdessä, miten he voisivat ottaa mukaansa, tekemään yhdessä, niitä, joita kyseinen tehtävä kiinnostaa.

Kotona: Jutellaan. Millaisia uskovia esikuvia vanhemmilla on ollut elämänsä aikana? Miten he ovat auttaneet vanhempiamme kasvamaan? Millaisia lahjoja vanhemmat huomaavat lapsissaan? Tuntevatko he jonkun, joka voisi auttaa lapsia oppimaan enemmän tämän lahjan käyttämisestä Jeesuksen seuraajana?

Opetus 6 - Anteliaasti toisia palvelemassa: kertomus Lyydiasta

Raamatunkohdat: Apt. 16:11-15; 40

Muistojae: ” Olkaa nurkumatta vieraanvaraisia toinen toisellenne.” 1. Piet. 4:9

Oppimistavoitteet

- tutustun Lyydian tarinaan
- ymmärrän kaikenlaisen työn olevan arvokasta
- pohdin anteliaisuutta omassa elämässäni

Havainnollistaminen
Raamatun aikajana.

Sanallinen opetus

Viimeksi puhuimme Timoteuksesta, jonka Paavali kutsui matkatoverikseen. Jonkin aikaa Timoteuksen kutsun jälkeen Paavali seurueineen saapui Filippiin. Nykyään Filippi on osa Kreikkaa, ja tuohon aikaan se kuului Makedonian maakuntaan. Filippi oli ensimmäinen Euroopan mantereella oleva paikka, jossa Paavali julisti evankeliumia: aiemmat matkansa hän oli tehnyt Lähi-idän puolella.

Filippissä asui nainen, Lyydia nimeltään. Hän kävi kauppaa purppuralla värjätyillä kankailla. Tuohon aikaan kankaita värjättiin luonnosta saatavilla aineilla, ja joitakin värejä oli paljon helpompi saada aikaan kuin toisia. Vihreitä, keltaisia ja ruskeita väriaineita saa lukuisista kasveista, mutta purppura – tumma, punasävyinen violetti – oli paljon työläämpi väri. Väriainetta saatiin muutamista merikotilolajeista: niiden erittämä lima värjäsi kankaan purppuraiseksi. Kotiloita piti kerätä tuhansia tai kymmeniä tuhansia, jotta väriaine saatiin valmistettua. Purppuraväri maksoikin painonsa verran hopeaa: se oli kallista, ja purppurakankaat ja –vaatteet olivat vain rikkaiden saavutettavissa. Koska Lyydia kävi kauppaa tällaisilla luksustuotteilla, hänestä oli tullut hyvin varakas. (Englanniksi lisää tietoa Rooman aikaisesta purppurakankaan värjäämisestä, kaupankäynnistä ja kankaan käytöstä statussymbolina esim. Wikipediasta käsitteellä ”Tyrian purple”.)

Lyydia oli kasvanut ympäristössä, jossa uskottiin kreikkalaisiin jumaltaruihin. Hän ei kuitenkaan itse uskonut näihin, vaan oli kiinnostunut siitä Jumalasta, johon juutalaiset uskoivat ja josta Vanha testamentti kertoi. Hänestä ei tullut juutalaista, mutta hän uskoi, että heidän Jumalansa oli ainoa todellinen Jumala.

Paavalin tultua Filippiin hän hakeutui sapattina joen rannalle paikkaan, jossa aavisti ihmisten olevan rukoilemassa. Näin olikin, ja Paavali sai kerrottua evankeliumin tälle joukolle. Yksi näistä kuulijoista oli Lyydia. Hän otti ilolla evankeliumin vastaan ja tuli Jeesuksen opetuslapseksi.

Lyydia kutsui Paavalin ja koko tämän matkaseurueen kotiinsa asumaan siksi aikaa, kun he olivat kaupungissa. Kutsu otettiin vastaan, ja Lyydian koti toimi majapaikkana Paavalille jonkin aikaa. Paavalin lähdön jälkeen Filippin uskovat jatkoivat kokoontumista Lyydian kodissa, ja kaupungin ensimmäinen seurakunta syntyi Lyydian taloon.

Lyydian elämä näytti hyvin erilaiselta kuin Paavalin tai Timoteuksen: hän ei kulkenut ympäri maailmaa julistamassa evankeliumia, vaan asui Filippissä ja kävi kauppaa. Kuitenkin Lyydia oli yhtä lailla osa Jumalan tehtävää. Hän oli antelias ja vieraanvarainen: hänen kotinsa ja omaisuutensa olivat niin Paavalin kuin Filippin seurakunnankin käytössä. Se, että hän menestyi kaupankäynnissä, sai aikaan hyvää monien ihmisten elämässä.

Lyydia on meille esimerkki siitä, että Jeesuksen seuraajat voivat toimia hyvin monenlaisissa ammateissa. Joku saattaa miettiä, että hänen työnsä ei ollut kovin tärkeää tai hyödyllistä, hänhän myi kalliita vaatteita rikkaille ihmisille ja tienasi samalla paljon rahaa. Tämä työ ja siitä saatava raha, yhdistettynä Lyydian vieraanvaraisuuteen, teki kuitenkin monia hyviä asioita mahdolliseksi.

Toiminnallisuus

Pantomiimi. Esitetään eri ammatteja pantomiimina.

Luovuus

Kokeillaan värjätä lankaa tai paperia eri luonnonaineilla. Jos ulkona ei tähän vuodenaikaan kasva juuri mitään, käytetään esim. sipulia ja punakaalia.

Yhteisöllisyys

Osallistujien kesken: Jutellaan. Mistä ammateista haaveilemme? Miten voimme siinä ammatissa palvella Jumalaa?

Seurakunnassa: Kutsutaan muutamia eri aloilla työskenteleviä seurakuntalaisia kertomaan, miten heidän työnsä palvelee Jumalaa.

Kotona: Jutellaan. Miten vanhempamme voivat työssään palvella Jumalaa?

TEHTÄVÄÄNSÄ TOTEUTTAVA
OPETTAJALLE

Ikäkauden (10-12) tavoite: ”Annan valoni loistaa.”

Moduulin tavoite: tutustun lähetystyöhön: Raamatun perusta ja nykypäivän sovellukset

Moduulin sisältö

1. Miksi lähteä liikkeelle: kertomus Aabrahamista 32
2. Miksi lähteä liikkeelle: Jeesus antoi tehtävän 34
3. Evankeliumin voi kertoa monin tavoin 36
4. Lähetystyö on sanoja ja tekoja 38
5. Kuka voi lähteä kertomaan Jeesuksesta? 40
6. Missä lähetystyötä tehdään? 42

Teemalaulut:
Tämä Rakkaus. Petrus Ahonen, albumilla Armo: 2012.

KOTIIN
Koti on paras paikka oivalluksille ja ihmettelylle. Toivomme, että varkeille jää opetuksista mieleen jotakin, mitä voi vanhempien kanssa pohtia enemmänkin. Haluamme tukea tällaista perheen yhteistä keskustelua ja yhdessä tekemistä kertomalla etukäteen, mitä tulemme opettamaan sekä antamalla ideoita tekemisiin ja jutteluun.

Seuraavan kuuden viikon oppimistavoite on ”Tehtäväänsä toteuttava”. Tutustumme lähetystyöhön, sen Raamatusta löytyviin perusteisiin sekä siihen, miten lähetystyötä tällä hetkellä tehdään.

Opetusten aiheet menevät seuraavasti:
1. Miksi lähteä liikkeelle: kertomus Aabrahamista
2. Miksi lähteä liikkeelle: Jeesus antoi tehtävän
3. Evankeliumin voi kertoa monin tavoin
4. Lähetystyö on sanoja ja tekoja
5. Kuka voi lähteä kertomaan Jeesuksesta?
6. Missä lähetystyötä tehdään?

Tehdään kotona
Opetus 1: Jutellaan. Tunnemmeko me lähetystyöntekijöitä? Mikä sai heidät muuttamaan toiseen maahan? Millaista heidän elämänsä on?
Opetus 2: Jutellaan. Mikä on ”evankeliumi”? Kerrotaan toisillemme omin sanoin, kuka Jeesus on ja mitä hyvää Hän on tehnyt meille.
Opetus 3: Jutellaan. Miten meidän perheemme on mukana lähetystyössä? Kenelle me kerromme Jeesuksesta? Miten me autamme heitä, jotka ovat toisissa maissa kertomassa evankeliumia?
Opetus 4: Jutellaan. Miten meidän perheemme voi auttaa tarpeessa olevia ihmisiä? Voimmeko lahjoittaa tavaraa tai ottaa kummilapsen?
Opetus 5: Rukoillaan yhdessä. Siunataan seurakuntamme lähetystyöntekijöitä heidän työssään.
Opetus 6: Rukoillaan yhdessä. Siunataan niitä uskovia, joiden lähipiirissä ei ole juuri ketään toista uskovaa. Rukoillaan heille rohkeutta kertoa evankeliumi.

Kalenteriin
- mahdolliset retket
- seurakunnan juhlat ja perhejumalanpalvelukset
- lomaviikot

Opetus 1 – Miksi lähteä liikkeelle: kertomus Aabrahamista

Raamatunkohdat: 1. Mooses 12

Muistojae: ” Abraham ei ollut epäuskoinen eikä epäillyt Jumalan lupausta, vaan sai voimaa uskostaan. Hän antoi Jumalalle kunnian varmana siitä, että Jumala pystyy tekemään sen mitä on luvannut.” Room. 4:20-21

Oppimistavoitteet

- ymmärrän Jumalan kutsuvan meitä toimimaan aktiivisesti
- tiedostan, että joskus Jumalan kutsuun liittyy lähteminen kotiseudulta toiseen maahaan

Havainnollistaminen

Aikajana, jonne Aabraham on lisätty oppimistavoitteen ”Jumalan lapsi” yhteydessä.

Sanallinen opetus

Kuinka moni meistä on joskus valitellut, ettei ole oikein mitään tekemistä, kaikki on tylsää? Luultavasti melko moni. Totta kai jotakin tekemistä löytyy aina: voi vaikka mennä ulos laskemaan kiviä pihatieltä, mutta ei kaikissa ajan kuluttamiseen pyrkivissä tekemisissä ole oikeastaan järkeä. Ja ihminen tarvitsee sitä, että hänen teoillaan on jotakin todellista merkitystä: jokin on muuttunut sen takia, että teimme jotakin.

Raamatussa Jumala antaa ihmisille erilaisia tehtäviä. Tehtävän antaessaan Hän myös lupaa jotakin. Tällä kerralla puhumme hieman lisää Aabrahamista. (osoita Aabraham aikajanalta) Muistaako joku, mitä Jumala lupasi hänelle? Jumalan lupauksia oli kolme: oma maa, jälkeläisistä muodostuva Jumalan kansa sekä siunaus, joka koituisi kaikkien kansojen siunaukseksi. Näihin lupauksiin liittyi myös tehtävä: Aabrahamin tulisi lähteä kotoaan kohti sitä maata, jonka Jumala oli hänelle luvannut.

Aabrahamin saama lupaus omasta maasta ei olisi voinut toteutua, ellei hän olisi lähtenyt liikkeelle, matkalle kohti Jumalan osoittamaa paikkaa. Ilman tätä matkaa hänen jälkeläisensä olisivat syntyneet väärässä paikassa. Kenties Aabrahamin pojan-pojan-poikaa Joosefia ei olisi myyty orjaksi Egyptiin, koska hänen perheensä ei olisi asunut orjakauppiaiden reitillä. Joosef ei olisi voinut pelastaa sukuaan nälänhädältä, ja Aabrahamin jälkeläisten suuri kansa olisikin nääntynyt nälkään vain pari sukupolvea myöhemmin. Tai kenties jokin muu kohta Aabrahamin sukupuussa olisi mennyt pieleen. Jumalan suunnitelma vaati toteutuakseen Aabrahamin aktiivisuutta.

Jumalan antamat tehtävät vaativat aina ihmiseltä aktiivisuutta: tehtävä ei tule hoidettua, ellei ala tehdä jotakin. Jumalan antamat tehtävät ovat kuitenkin aina merkityksellisiä: jokin asia maailmassa muuttuu enemmän Jumalan hyvän suunnitelman mukaiseksi, kun tartumme Hänen antamaansa tehtävään. Vaivannäkömme ei siis mene hukkaan, päinvastoin. Kun teemme Jumalan antamia tehtäviä, saamme samalla seurata ikään kuin eturivin paikalta niitä ihmeellisiä asioita, joita Jumala edelleen tekee tässä maailmassa. Saamme myös huomata, että Hän pitää lupauksensa – ja Hänen lupauksensa ovat hyviä.

Edelleenkin Jumala kutsuu joitakin ihmisiä sellaiseen tehtävään, joka vaatii kotimaasta lähtemistä. Kutsumme heitä lähetystyöntekijöiksi, koska kotiseurakunta on lähettänyt heidät toiseen maahan. Seuraavilla kerroilla puhumme enemmän lähetystyöstä sekä siitä tehtävästä, jonka Jeesus antoi kaikille opetuslapsilleen.

Toiminnallisuus

Esterata. Tehdään ”helpohko” esterata. Jakaudutaan pareihin. Toisen silmät sidotaan. Hänen tehtävänään on kulkea esteradan läpi niin, että näkevä pari kertoo hänelle ohjeita.

Jutellaan: Millaisia ohjeita oli helppo noudattaa? Mikä tuntui vaikeammalta? Jos kaikki ohjeet olisi saanut kerralla, olisiko se tehnyt radasta helpomman vai vaikeamman?

Luovuus

Keksitään mahdollisimman monta tapaa toteuttaa Jumalan suunnitelmaa maailmassa.

Yhteisöllisyys

Osallistujien kesken: Jutellaan. Mitkä Aabrahamin saamista lupauksista toteutuivat hänen elinaikanaan? Mitkä vasta hänen kuolemansa jälkeen? Voivatko meidän tekomme saada aikaan jotakin merkittävää vuosia tai vuosikymmeniä sen jälkeen, kun olemme sen tehneet? Miten?

Kotona: Jutellaan. Tunnemmeko me lähetystyöntekijöitä? Mikä sai heidät muuttamaan toiseen maahan? Millaista heidän elämänsä on?

Opetus 2 – Miksi lähteä liikkeelle: Jeesus antoi tehtävän

Raamatunkohdat: Matt. 28:18-20, Apt. 1:8

Muistojae: ”Mutta te saatte voiman, kun Pyhä Henki tulee teihin, ja te olette minun todistajani Jerusalemissa, koko Juudeassa ja Samariassa ja maan ääriin saakka.” Apt. 1:8

Oppimistavoitteet

- tunnen lähetyskäskyn
- ymmärrän Jeesuksen antaneen tehtävän kaikille Hänen opetuslapsilleen
- pohdin, kuinka voin itse olla toteuttamassa Jeesuksen antamaa tehtävää

Havainnollistaminen

Jokin koottava asia, jossa on ohjeet mukana: yllätysmunan lelu, Lego-paketti, itsekoottava huonekalu..

Sanallinen opetus

Jeesus jätti opetuslapsilleen tehtävän: evankeliumi eli hyvä uutinen Jeesuksesta, Pelastajasta, tulisi kertoa kaikille maailman ihmisille. Jokaiselle ihmiselle tulisi tarjota mahdollisuus tulla Jumalan lapseksi. Tätä Jeesuksen antamaa tehtävää kutsutaan toisinaan lähetyskäskyksi. Muistaako joku, miten se menee?

Jeesus tuli heidän luokseen ja puhui heille näin: »Minulle on annettu kaikki valta taivaassa ja maan päällä. Menkää siis ja tehkää kaikki kansat minun opetuslapsikseni: kastakaa heitä Isän ja Pojan ja Pyhän Hengen nimeen ja opettakaa heitä noudattamaan kaikkea, mitä minä olen käskenyt teidän noudattaa. Ja katso, minä olen teidän kanssanne kaikki päivät maailman loppuun asti.» Matt. 28:18-20

Lähetyskäskystä löytyy ainakin kolme osaa: tehtävä, ohje siitä, miten se tehdään, ja lupaus. Verrataan lähetyskäskyä tähän esineeseen. (ota koottava asiasi esiin) Tämän esineen kohdalla tehtävä on saada näistä palasista valmis kokonaisuus. Mukana on kuvakin siitä, miltä lopputuloksen pitäisi näyttää. Lähetyskäskyssä tehtävänä on tehdä opetuslapsia kaikista maailman kansoista. Jeesus ei antanut opetuslapsille kuvaa siitä, miltä valmiin lopputuloksen pitäisi näyttää. Sen sijaan opetuslapset itse toimivat mallikappaleina: tällaisia Jeesuksen seuraajia lisää!

Koottavassa asiassa ohje tulee paperilla: kuva kuvalta näytetään, mitkä osat tulee liittää yhteen. Lähetyskäskyn ohje liittyy siihen, miten opetuslapset saadaan pysymään opetuslapsina: heidät tulee kastaa ja heille tulee opettaa kaikki se, mitä Jeesus oli opettanut omille opetuslapsilleen.

Viimeinen asia, lupaus, ei oikeastaan näy tässä koottavassa asiassa. Ehkä jossakin ohjelehtisen sivulla on nettiosoite tai puhelinnumero, josta saa apua, jos tehtävä ei onnistu, mutta enempää ei luvata. Jos tehtävän tekijä epäonnistuu kokoamisessa, niin hän jää yksin epäonnistuneen rakennelmansa kanssa. Jeesus sen sijaan lupaa jotakin paljon enemmän: Hän lupaa olla opetuslastensa kanssa kaikki päivät maailman loppuun asti. Sujuipa tehtävä hyvin tai huonosti, Jeesus on aina läsnä, ja hän on aina valmis auttamaan.

Apostolien teoissa kerrotaan Jeesuksen sanoneen lähetyskäskyä antaessaan muutakin. *”Mutta te saatte voiman, kun Pyhä Henki tulee teihin, ja te olette minun todistajani Jerusalemissa, koko Juudeassa ja Samariassa ja maan ääriin saakka.”* Apt. 1:8 Jeesus ei jättänyt opetuslapsiaan pärjäilemään saamansa tehtävän kanssa. Hän lupasi antaa heille voiman tehtävän toteuttamiseen.

Opetuslapset alkoivat toteuttaa Jeesuksen tehtävää. Evankeliumi levisi Jerusalemista Juudeaan, sieltä Samariaan ja lopulta maan ääriin saakka. Aina vain useammat ihmiset uskoivat, että tämä tehtävä oli tarkoitettu myös heille. Me voimme uskoa Jeesukseen sen ansiosta, ettei tämä opetuslasten viestiketju ole katkennut.

Tämä tehtävä ja lupaus koskee myös meitä. Meidänkin tulee kertoa evankeliumi niille, jotka eivät vielä tunne Jeesusta. Mekin saamme huomata, että Pyhä Henki antaa meille voiman ja viisauden puhua Jeesuksesta. Voimme toteuttaa tätä tehtävää kaikkialla: meidän ei tarvitse ensin lähteä kauas. Missä olemmekin, voimme kertoa Jeesuksesta.

Toiminnallisuus

Viestikisa. Jakaudutaan kahteen joukkueeseen. Kummallekin joukkueelle annetaan suuri kauluspaita ja nauhalliset kengät. Joukkueen jäsenet yksi kerrallaan pukevat paidan napittaen sen kiinni ja kengät, nauhat solmittuna, riisuvat ne ja antavat seuraavalle puettavaksi. Joukkue, joka nopeimmin saa vaatteet kiertämään kaikkien jäsentensä yllä, voittaa.

Pelataan ensimmäinen kierros niin, että jokainen tekee yksin kaiken – siis napituksen ja nauhojen solmimiset. Pelataan toinen kierros niin, että muu joukkue saa auttaa. Jutellaan siitä, kummalla tavalla tehtävä sujui nopeammin.

Luovuus

Askarrellaan muistolauseesta taulu, tai tehdään siitä kuva, jonka voi laittaa puhelimen taustakuvaksi.

Yhteisöllisyys:

Osallistujien kesken: Jutellaan. Olenko koskaan kertonut evankeliumia kenellekään? Miten se sujui? Kenelle tahtoisin kertoa Jeesuksesta? Estääkö jokin minua?

Kotona: Jutellaan yhdessä. Mikä on ”evankeliumi”? Kerrotaan toisillemme omin sanoin, kuka Jeesus on ja mitä hyvää Hän on tehnyt meille.

Opetus 3 – Evankeliumin voi kertoa monin tavoin

Muistojae: ” Pyhittäkää Herra Kristus sydämessänne ja olkaa aina valmiit antamaan vastaus jokaiselle, joka kysyy, mihin teidän toivonne perustuu.” 1. Piet. 3:15

Oppimistavoitteet

- tutustun erilaisiin tapoihin tehdä lähetystyötä
- ymmärrän, että eri kansojen keskellä tarvitaan erilaisia tapoja
- pohdin, miten voin itse olla kertomassa evankeliumia toisille

Havainnollistaminen

Kartta, jossa näkyy, missä seurakuntamme lähetystyöntekijä/t ovat työssään.

Sanallinen opetus

Kun Raamattu kertoo evankeliumin leviämisestä ympäri maailmaa, se kertoo useimmiten siitä, että opetuslapset kulkivat paikasta toiseen saarnaten ja opettaen. He menivät juutalaisten synagogiin ja kertoivat, että Jeesus oli juutalaisten odottama Messias. Paavali meni kreikkalaisten yleisille puheenpitopaikoille, joissa siis monet muutkin ihmiset pitivät puheita tärkeinä pitämistään asioista, ja kertoi siellä evankeliumin. Mutta onko evankeliumin julistaminen pelkästään tällaista saarnaamista? Ei, ei ollut silloinkaan. Niistä, jotka halusivat uskoa Jeesukseen, syntyi uskovien joukko, seurakunta, joka kokoontui yhteen oppimaan lisää. Opetuslapset viettivät aikaa myös uskovia opettaen – aivan kuten Jeesus oli lähetyskäskyssä neuvonut.

Miltä lähetystyö näyttää nykyään? Edelleenkin tehtävä on sama: tehdä opetuslapsia. Tapoja on kuitenkin valtavan monia, riippuen siitä, missä päin maailmaa ollaan.

Kaikkia lähetystyöntekijöitä yhdistää se, että he elävät Jeesuksen seuraajina paikassa, jossa Jeesuksen seuraajia on vain vähän. Todennäköisesti heidän elämänsä näyttää muiden silmissä vähän erilaiselta, ja se herättää kysymyksiä: miksi et pelkää samoja asioita kuin minä, miksi olet ystävällinen kaikille, miksi sinulla on rauha sydämessäsi? Tällaiset kysymykset ovat alku keskustelulle Jeesuksesta. Monissa kulttuureissa on muutenkin melko tavallista puhua siitä, mihin jumalaan tai henkeen uskoo. Jeesuksesta puhuminen sopii luontevasti tällaisiinkin keskusteluihin ystävien ja tuttavien kanssa.

Monilla lähetystyöntekijöillä on myös seurakunta, jossa he toimivat. Jotkut menevät työhön paikkaan, jossa on jo seurakunta, jotkut taas perustavat seurakunnan, kun ihmisiä tulee uskoon. Seurakunta puolestaan tekee, mitä seurakunnan tuleekin tehdä: kokoontuu yhteen oppimaan lisää Jeesuksesta, ja julistaa evankeliumia ympäristön ihmisille. Saattaa olla, että lähetystyöntekijä on seurakuntalaisista se, joka tuntee Jeesuksen parhaiten, ja hänen tehtäväkseen tulee seurakunnan opettaminen.

Toiset lähetystyöntekijät eivät työskentele seurakunnassa pastoreina tai opettajina, vaan heillä on aivan muu ammatti, ja työssään he kohtaavat ihmisiä, joiden kanssa pääsevät juttelemaan Jeesuksesta. Tämä työ voi olla mitä tahansa: auttamistyötä terveydenhuollossa tai koulussa, rakentamista, kaupankäyntiä, koodaamista – mitä tahansa lähetystyöntekijä osaakaan.

Lähetyskäskyn kohta ”*opettakaa heitä noudattamaan kaikkea, mitä minä olen käskenyt teidän noudattaa”* tarkoittaa käytännössä Raamatun opettamista ihmisille. Joissakin maissa tämä on helpompaa: ostetaan Raamatut kaikille ja aletaan lukea yhdessä. Maailmassa on kuitenkin paljon kieliä, joilla Raamattua ei ole. Maailmassa puhutaan 7353 eri kieltä, ja vain 698 kielelle on käännetty koko Raamattu. Joitakin osia Raamatusta on käännetty 1138 kielelle. Silti jäljelle jää valtava määrä kieliä, joilla ei ole Raamattua lainkaan. Noin 1,5 miljardilla ihmisellä ei ole mahdollisuutta lukea omalla äidinkielellään Raamattua. Toki monet heistä osaavat jotakin yleisempää kieltä, jolle Raamattu on käännetty, mutta äidinkielellä lukeminen ja

ymmärtäminen on aina paljon helpompaa. Vai miltä tuntuisi ajatus, että me lukisimme Raamatun tekstit aina ruotsiksi, koska kyllähän suomalaisissa kouluissa opetetaan ruotsia kaikille?

Raamatunkäännöstyö onkin yksi lähetystyön muoto. Siihen liittyy monia eri vaiheita. Joillakin kielillä ei ole ikinä kirjoitettu mitään, toisilla on. Joillakin kielillä kielioppi on määritelty, toisissa se pitää luoda kieltä tutkien. Kääntämisessäkin ei voi vain kirjoitella menemään, vaan tekstiä luetaan ja arvioidaan suuremmalla joukolla usein, jotta siitä tulee varmasti ymmärrettävää. Raamatunkäännöstyöhön saattaa liittyä myös lukutaitotyö: eihän kirja hyödytä ketään, joka ei osaa lukea. Lukutaitotyö puolestaan saattaa laajentua koulujen perustamiseen laajemminkin.

Lähetystyötä voi tehdä myös menemättä fyysisesti ihmisten luo. Jotkut maat ovat kieltäneet evankeliumin kertomisen alueellaan. Naapurimaan puolelle voidaan kuitenkin perustaa televisio- tai radioasema, jonka ohjelmaa voidaan seurata myös siinä maassa, jossa evankeliointi on kielletty. Toisinaan tällaisissa maissa moni muukin asia on kielletty, ja siksi ihmiset ovat kovin kiinnostuneita ulkomaisista ohjelmista ja niiden tarjoamasta tiedosta.

Myös netissä voi olla lähetystyöntekijä: tehdä videoita, kirjoittaa blogia tai tuottaa muuta sisältöä, joka kertoo evankeliumin. Monet ihmiset viettävät paljon aikaa sosiaalisen median parissa ja seuraavat siellä hyvinkin tarkasti joitakin vaikuttajia.

Miten sinä liityt lähetystyöhön? Jos tunnet Jeesuksen, kerro hänestä. Rukoile ja kysy Jumalalta, minne hän haluaa sinua johdattaa. Veipä hän sinut sitten lohduttamaan koulukaveria, tekemään videota kotisohvalle tai opettamaan pyhäkoulua toiselle puolen maailmaa, olet osa Jumalan suunnitelmaa.

Luovuus

Tehdään laulu / näytelmä / sarjakuva, joka kertoo evankeliumin.

Elämys

Soitetaan videopuhelu seurakuntamme lähetystyöntekijälle.

Yhteisöllisyys

Osallistujien kesken: Jutellaan. Millaisissa tilanteissa voisimme kertoa Jeesuksesta toiselle? Miltä se tuntuisi? Voisimmeko rukoilla, että Jumala johdattaisi jonkun tällaisen keskustelun eteemme?

Seurakunnassa: Jos seurakunnassa on kotimaankaudella oleva lähetystyöntekijä, kutsutaan hänet haastateltavaksi. Mitä hän teki lähetyskentällä ollessaan?

Kotona: Jutellaan. Miten meidän perheemme on mukana lähetystyössä? Kenelle me kerromme Jeesuksesta? Miten me autamme heitä, jotka ovat toisissa maissa kertomassa evankeliumia?

Opetus 4 – Lähetystyö on sanoja ja tekoja

Muistojae: ”Jos joku, jonka toimeentulo on turvattu, näkee veljensä kärsivän puutetta mutta sulkee häneltä sydämensä, kuinka Jumalan rakkaus voisi pysyä hänessä? Lapseni, älkäämme rakastako sanoin ja puheessa, vaan teoin ja totuudessa.” 1. Joh. 3:17-18

Oppimistavoitteet

- tutustun erilaisiin tapoihin auttaa ihmisiä heidän tarpeissaan
- ymmärrän evankeliumin julistamiseen liittyvän aina myös lähimmäisen rakastamisen sanoin ja teoin
- pohdin, miten voin itse olla tekemässä hyvää toisille

Havainnollistaminen

Kuvia lähetystyöstä eri puolella maailmaa.

Sanallinen opetus

Edellisessä opetuksessa puhuimme siitä, miten lähetyskäskyä toteutetaan sanoilla, kertomalla Jeesuksesta. Tähän tehtävään liittyy myös tekemistä: Jumalan rakkauden osoittamista ihmisille tekojemme kautta. Jo Mooseksen lakia antaessaan Jumala antoi ohjeita siitä, miten heikommassa asemassa olevista tulee pitää huolta. Jeesus opetti lähimmäisen rakastamisesta ja teki hyvää hädässä oleville ihmisille. Hänen esimerkkinsä mukaisesti meidänkin tehtävänämme on tehdä auttaa tarpeessa olevia ihmisiä.

Lähetystyössä tämä auttaminen voi näyttäytyä monin tavoin. Joskus auttaminen on jotakin käsin kosketeltavaa: ruokaa, vaatetta tai tavaraa. Köyhyyden ja nälänhädän keskellä eläville tai vastikään suuresta luonnonkatastrofista selvinneille ihmisille tällainen apu on erityisen tarpeen. Nälkäisenä tai kylmissään ei pystyisikään kunnolla keskittymään siihen, että joku juttelee Jeesuksesta.

Vaatteita ja tarvikkeita tarvitaan monessa muussakin tilanteessa. Monissa maissa esimerkiksi koulukirjat ja muut välineet pitää ostaa itse. Kouluun tarvitaan tietynlainen koulupuku, ja koulunkäynnistä pitää maksaa. Tällöin kouluun pääsevät vain ne, joilla on rahaa kaikkeen tähän. Monilapsisissa perheissä joudutaan ehkä valitsemaan, ketkä lapsista on varaa lähettää kouluun, ja joissakin perheissä kaikki lapset jäävät ilman koulutusta. Ilman koulutusta jääneellä ihmisellä on vähemmän mahdollisuuksia elämässä: lukutaidottomana on hankala hankkia tietoa asioista, ja esimerkiksi sopimusta allekirjoittaessa ei voi olla varma siitä, mihin juuri suostuikaan. Läheskään kaikki ammatit eivät ole mahdollisia ilman koulutusta.

Auttaminen on kuitenkin paljon enemmän kuin tavaroita. Lähetystyöntekijä voi käyttää omaa osaamistaan ja ammattitaitoaan osoittaakseen Jumalan rakkautta ihmisille. Rakentaja voi rakentaa taloja, seurakuntia ja kouluja – mitä vain tarvitaankaan. Hän voi tehdä kaivoja paikkoihin, joissa sellaisia tarvitaan, ja rakentaa huusseja alueille, joissa sellaisia ei ole. Lääkärit ja hoitajat voivat perustaa sairaalan, joka on ilmainen kaikille, tai kulkea paikasta toiseen tapaamassa niitä sairaita ihmisiä, jotka eivät pääse tulemaan sairaalaan. Opettajat voivat perustaa koulun, jonne kaikenlaiset oppilaat ovat tervetulleita.

Lähetystyöhön liittyy myös uusien taitojen opettamista. Jos rakentaja vain rakentaa itse kaiken, eikä koskaan opeta toisia rakentamaan, hänestä on hyötyä jonkin verran. Paljon hyödyllisempää on, jos hän opettaa muille ihmisille omia taitojaan: näin monet voivat tehdä samoja asioita, ja hyvä työ jatkuu senkin jälkeen, kun lähetystyöntekijä on poistunut paikalta. Monilla aloilla voidaan toimia samoin: maanviljelijä voi opettaa viljelemään maata tehokkaammin ja kestävämmin. Lääkärit ja hoitajat voivat opettaa sairauksien ehkäisemisestä ja terveellisistä elämäntavoista. Minkä tahansa ammatin osaava ihminen voi lähteä lähetystyöhön, opettamaan toisille omaa ammattiaan – ja samalla kertomaan Jeesuksesta.

Myös uskomuksiin ja asenteisiin liittyvää opetusta tarvitaan. Monissa paikoissa ajatellaan, että kaikki ihmiset eivät ole yhtä arvokkaita. Tyttöjä ja naisia saatetaan syrjiä. Eri tavoin vammaisia ihmisiä piilotellaan toisten katseilta, eikä heidän anneta osallistua elämään miltei lainkaan. Eri kansaan tai heimoon kuuluvia ihmisiä saatetaan syrjiä tai kohdella muutoin epäoikeudenmukaisesti. Näissä asioissa tarvitaan opetusta, joka muuttaa maailmaa paremmaksi.

Kaikenlaisessa auttamistyössä täytyy osata kuunnella ihmisiä ja heidän tarpeitaan. Ei ole millään tavalla hyödyllistä lahjoittaa vaikkapa suksia ja lumiauroja sademetsässä asuville ihmisille, tai opettaa poronhoitoa savannin asukkaalle. Hyvin tehdyssä auttamistyössä tehdään ja opitaan yhdessä, tasavertaisina ihmisinä. Jeesukselle jokainen ihminen on yhtä arvokas, ja meillä tulee olla tämä sama asenne kaikessa, mitä ihmisten kanssa teemme.

Sinä voit olla mukana lähetystyössä myös tällä tavoin. Voit tehdä ”operaatio Joulun lapsi” –paketteja lapsille, joilla ei ole juurikaan vaatteita ja leluja. Voitte perheenä ottaa kummilapsen, jonka koulunkäyntiä tuette. Aikuisena, kun sinulla on jokin ammatti, voit lähteä palvelemaan toisia osaamisellasi ja samalla kertomaan heille Jeesuksesta.

Toiminnallisuus

”Miten voin auttaa” –leikki. Yksi leikkijöistä keksii itselleen jonkin haasteen, esim. ”minulla on nälkä”, ”en osaa lukea”, ”kaikki aikani kuluu peltotöihin” jne. Muut keksivät tapoja, joilla häntä voi auttaa. Vastaukset voivat alkaa esimerkiksi ”voin antaa sinulle..”, ”voin tehdä sinulle..” tai ”voin opettaa sinulle..”

Jutellaan siitä, kuinka helppoa tai vaikeaa vastausten keksiminen oli. Mikä keksityistä asioista auttaisi mielestämme parhaiten?

Luovuus

Piirretään edellisen leikin vastauksista käsitekartta. Rukoillaan yhdessä ja pyydetään Jumalaa siunaamaan kaikkia niitä, jotka tällä hetkellä tekevät jotakin näistä asioista. Pyydetään myös, että Jumala johdattaisi meidän elämäämme niin, että voimme olla tekemässä hyvää ja osoittamassa rakkautta toisille.

Yhteisöllisyys

Osallistujien kesken: Jutellaan. Miten me ryhmänä voisimme auttaa avun tarpeessa olevia? Minkä idean voisimme toteuttaa ensimmäisenä?

Seurakunnassa: Jos joku seurakuntamme jäsen on ollut avustustyössä tai –matkalla, kutsutaan hänet kertomaan kokemuksistaan.

Kotona: Jutellaan yhdessä. Miten meidän perheemme voi auttaa tarpeessa olevia ihmisiä? Voimmeko lahjoittaa tavaraa tai ottaa kummilapsen?

Opetus 5 - Kuka voi lähteä kertomaan Jeesuksesta?

Raamatun teksti: Matt. 28:16-18, Apt. 13:1-3

Muistojae: ” Mekin olemme Jumalan tekoa, luotuja Kristuksen Jeesuksen yhteyteen toteuttamaan niitä hyviä tekoja, joita tekemään Jumala on meidät tarkoittanut.” Ef. 2:10

Oppimistavoitteet

- ymmärrän, että lähetyskäsky on annettu kaikille Jeesuksen seuraajille
- pohdin, miten evankeliumin julistamiseen voi valmistautua

Havainnollistaminen

Kuvia lähetystyöstä ympäri maailmaa.

Sanallinen opetus

Jeesus antoi lähetyskäskyn, tehtävän, kaikille hänen opetuslapsilleen. Kaikille on jotakin tekemistä, jotta tämä tehtävä saadaan vietyä loppuun asti ja jokainen maailman kansa on kuullut Jeesuksesta. Mutta kenen sitten tulisi lähteä kotimaastaan toisaalle: kenestä voi tulla lähetystyöntekijä?

Tärkein edellytys on se, että lähetystyöntekijän tarvitsee itse olla Jeesuksen seuraaja. On miltei mahdotonta kertoa ymmärrettävästi jostakin sellaisesta, mitä ei itsekään osaa tai ymmärrä. Jos ei itse ole tullut Jumalan lapseksi, ei voi auttaa toisia siinä.

Lähetyskäsky puhuu myös opettamisesta: ihmisille tulee opettaa, mitä Jeesus opetti ja miten Hän haluaa meidän elävän. Siksi lähetystyöntekijän on itse tarvinnut oppia elämään opetuslapsena ja tuntemaan Raamattua sen verran, että pystyy opettamaan toisia. Paavali kehottaa Timoteusta olemaan hänen seuraajansa (tai imitoijansa), samalla tavalla kuin Paavali on Jeesuksen seuraaja. Paavali siis ymmärsi, että opetuslapsen elämää voi oppia ottamalla mallia toisista opetuslapsista. Lähetystyöntekijä on esikuva Jeesuksen seuraajasta. Täydellisyyttä ei vaadita, sillä Jeesusta oppii tuntemaan paremmin koko elämän ajan.

Apostolien teoissa kerrotaan lähetystyöstä seuraavasti: *”Antiokian seurakunnassa oli profeettoja ja opettajia: Barnabas ja Simeon, josta käytettiin nimeä Niger, kyreneläinen Lukios, Menahem, joka oli neljännesruhtinas Herodeksen kasvinkumppani, sekä Saul. Kerran, kun he olivat palvelemassa Herraa ja paastoamassa, Pyhä Henki sanoi: »Erottakaa Barnabas ja Saul minun työhöni, siihen tehtävään, johon minä olen heidät kutsunut.» Niin he paastosivat ja rukoilivat, ja sitten he panivat kätensä näiden kahden päälle ja lähettivät heidät matkaan.”* Apt. 13:1-3

Lähetystyöntekijöillä, Saulilla ja Barnabaalla, oli seurakunta, joka yhdessä päätti lähettää heidät. Vaikka he lähtivät matkaan kahdestaan, he tiesivät, että kotona Antiokiassa oli uskovien joukko, joka rukoili heidän puolestaan ja tuki heitä muutoinkin monin tavoin. Barnabas ja Saul olivat palvelleet kotiseurakunnassaan, ja seurakunta tiesi, että he pärjäisivät tehtävässä. Tämän lisäksi Jumala puhui seurakunnalle siitä, kenen tulisi lähteä.

Nykyäänkin lähetystyöntekijä tarvitsee seurakunnan tai seurakuntia, jotka lähettävät hänet. Tarvitaan rukousta ja usein myös rahallista tukea, jotta lähetystyöntekijä voi menestyä työssään.

Saulin ja Barnabaan kohdalla Pyhä Henki nimesi heidät lähetettäväksi. Edelleenkin Jumala puhuu ihmisille ja kutsuu heitä johonkin tiettyyn maahan tai tiettyyn työhön. Kutsuja on kovin erilaisia: joku tietää, että hänen tulee palvella ihmisiä ammattinsa kautta, mutta ei laisinkaan tiedä, missä päin maailmaa. Joku toinen tietää

kansan, jonka parissa hänen on tarkoitus elää, muttei laisinkaan, mitä siellä pitäisi tehdä. Joku on lapsesta saakka tiennyt, että Jumala on kutsunut hänet lähetystyöhön, mutta valmistautumiseen menee vuosikymmeniä, joku toinen taas pääsee lähtemään nopeasti. Ja jos meistä tuntuu siltä, ettei Jumala ole erityisesti kutsunut meitä mihinkään, se ei tarkoita, että meidän tulisi istua paikoillamme toimettomina. Jeesuksesta voi kertoa, vaikkei siihen erikseen kehotettaisi.

Toiminnallisuus

Otetaan sähkötyskisa. Jakaudutaan kahteen yhtä suureen joukkueeseen. Asetutaan kahteen riviin, kasvot kohti toista joukkuetta. Otetaan oman joukkueen jäseniä kädestä kiinni. Rivien toiseen päähän asetetaan pöydälle jokin esine. Toisessa päässä riviä on ohjaaja, sähkötyksen lähettäjä. Hän puristaa yhtä aikaa kummankin joukkueen ensimmäisen pelaajan kättä. Kädenpuristus kulkee sähkötyksenä joukkueen läpi. Kun rivin viimeisen pelaajan kättä puristetaan, hän voi napata pöydällä olevan esineen. Nopeampi joukkue voittaa.

Jutellaan siitä, voisiko evankeliumi mennä eteenpäin yhtä nopeasti ihmiseltä ihmiselle kuin sähkötys leikissä.

Elämys

Katsotaan yhdessä elokuva The Legacy Projectista: https://thelegacyproject.fi/media/

Yhteisöllisyys

Osallistujien kesken: Jutellaan. Miten me voimme auttaa toisiamme kasvamaan Jeesuksen opetuslapsina?

Kotona: Rukoillaan yhdessä. Siunataan seurakuntamme lähetystyöntekijöitä heidän työssään.

Opetus 6 – Missä lähetystyötä tehdään?

Muistojae: ” Hän sanoi heille: Menkää kaikkialle maailmaan ja julistakaa evankeliumi kaikille luoduille.” Mark. 16:15

Oppimistavoitteet

- tutustun kansanryhmien erilaisiin lähetystyön tarpeisiin

Havainnollistaminen

Kymmenen ääriviivapiirrosta ihmisestä. Yksi piirroshahmo = 10% ihmiskunnasta. Tee kahteen ääriviivapiirrokseen apuviivat, joilla jaat ihmisen kymmeneen osaan, voidaksesi värittää myös 1% edustavan osuuden.

Viisi eri väristä kynää ihmisten värittämiseksi opetuksen edetessä. (opetuksessa käytettävät prosenttiluvut voi tarkistaa ajantasaisiksi osoitteessa https://joshuaproject.net/global/progress)

Mahdollisesti myös SVK Mission vuosittain julkaisema kartta, jossa näkyy, missä vapaaseurakuntien lähetystyöntekijät tällä hetkellä ovat ja mitä työtä he alueella tekevät.

Sanallinen opetus

Lähetystyötä tehdään kaikilla maailman mantereilla. Silti maailmassa on paljon kansoja ja heimoja, jotka eivät vielä ole kuulleet evankeliumia ollenkaan, tai vain hyvin harva heistä on sen kuullut.

(Ota esiin ääriviivapiirrokset ihmisistä.) Nämä kymmenen ihmistä edustavat kaikkia maailman ihmisiä. Mitä veikkaatte, kuinka moni näistä kymmenestä elää ympäristössä, jossa ei ole juuri laisinkaan Jeesuksen seuraajia, ja todennäköisesti kukaan ei tule kertomaan heille evankeliumia? Vähän yli neljä näistä – melkein 42% maailman ihmisistä. (Väritä neljä hahmoa kokonaan sekä kaksi kymmenystä viivoitetusta piirroshahmosta) Näitä kansoja kutsutaan *saavuttamattomiksi kansoiksi.* Todennäköisesti, jos joku lähetystyöntekijä ei lähde kotimaastaan heidän luokseen, he eivät voi oppia tuntemaan Jeesusta.

Entä nämä loput ihmiset, melkein kuusi? Tarvitsevatko he lähetystyöntekijöitä keskuuteensa? Kyllä tarvitsevat. Monissa maissa on ihmisiä, jotka kutsuvat itseään kristityiksi, mutta kristinusko tarkoittaa heille enimmäkseen perinteitä ja tapoja, ei sitä, että he tuntisivat Jeesuksen tai olisivat tulleet hänen lapsikseen.

Seuraava ihmisryhmä onkin *vähäisesti saavutetut ihmiset.* He elävät ympäristössä, jossa alle puolet ihmisistä kutsuu itseään kristityksi, ja näistäkin vain pieni osuus oikeasti tuntee Jeesuksen ja osaa kertoa Hänestä. Näitä ihmisiä on maailmassa noin 4%. (Väritä neljä kymmenystä viivoitetusta piirroshahmosta)

Melkein sama tilanne on *pinnallisesti saavutetuilla ihmisillä*. Heidän ympäristössään yli puolet kutsuu itseään kristityksi, mutta oikeasti Jeesuksen tuntevia ihmisiä on yhtä vähän kuin edellisenkin ryhmän parissa. Valtavan moni näistä ihmisistä asuu Euroopan alueella. Heitä on noin 7% maailman ihmisistä. (Väritä seitsemän kymmenystä viivoitetusta piirroshahmosta)

Jossain määrin parempi tilanne on *osittain saavutetuilla kansoilla.* Heistä alle kymmenesosa uskoo Jeesukseen. Se voi kuulostaa vähäiseltä, mutta toisaalta: jos jokainen näistä uskovista kertoisi yhdeksälle tuttavalleen evankeliumin, jokainen kansan jäsen olisi kuullut sen! Tälläsia ihmisiä on 25% maailman ihmisistä. (Väritä kaksi hahmoa kokonaan ja viisi kymmenystä viivoitetusta piirroshahmosta)

Nämä loput, 22% ihmisistä, kuuluvat *merkittävästi saavutettuihin kansoihin*. Heidän keskellään useampi kuin joka kymmenes uskoo Jeesukseen. (väritä loput – kaksi kokonaista hahmoa sekä kaksi kymmenystä)

Lähetystyötä tehdään näiden kansojen parissa eri tavoin, riippuen siitä, mitä tarvitaan. Saavuttamattomien kansojen parissa aloitetaan alusta: siitä, kuka Jeesus oli ja mitä hän on tehnyt puolestamme. Jollakin tavalla saavutettujen kansojen keskellä työ saattaa keskittyä enemmän jo uskossa olevien ihmisten opettamiseen ja heidän varustamiseensa siten, että jossakin vaiheessa he voisivat itse julistaa evankeliumia omalle kansalleen.

Toiminnallisuus

Piirretään maailman karttaan alueet, joissa suurin osa edellä kuvatuista kansanryhmistä asuu. Pohditaan, miksi tietyillä alueilla uskovia on paljon vähemmän kuin toisilla.

Luovuus

Suunnitellaan ja harjoitellaan näytelmä, joka kertoo evankeliumin. Mietitään, voisimmeko esittää sen jossakin.

Yhteisöllisyys

Osallistujien kesken: Jutellaan. Millaisten kansojen keskellä meidän seurakuntamme lähetystyöntekijät ovat työssään? Millaiseen paikkaan me voisimme kuvitella lähtevämme lähetystyöhön, lyhyeksi tai pidemmäksi aikaa?

Kotona: Rukoillaan yhdessä. Siunataan niitä uskovia, joiden lähipiirissä ei ole juuri ketään toista uskovaa. Rukoillaan heille rohkeutta kertoa evankeliumi.